

The Colombo - Young Men's Buddhist Association

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය

“*ඉඩිසිරි*”

The Buddhist

Founded 1888

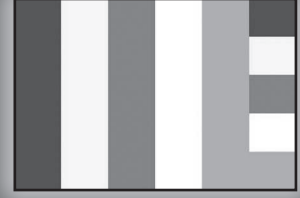
Vol: CXXXVIII -BE-2562 - AUG. - CE-2018-No. 02

ISSN-2012-6204

“ද බුද්ධිසීරී” The Buddhist

Content - පටුන

	<i>Page</i>
අනගාරික ධර්මපාලතුමා ජාතික චිරයෙකි - කතුවැකිය - ප්‍රධාන සංස්කාරක	01
මිහිඳු හිමියෝ සංඝ ශාසනය ස්ථාපිත කළහ - ආචාර්ය සිරිපාල මාදුවගේ	02
සිල්වතුන්ට දෙවියන්ගේද නමස්කාරය ලැබේ - ගලගෙදර රතන වංශ හිමි	05
පොසොන් පොහෝ දින මිහිඳු මාහිමි දෙසු චුල්ල හත්ථි පදෙපම සූත්‍රය - ආර්.එස්. ජයරත්න	07
බෞද්ධ පුරුෂාර්ථ පිළිබඳ විමසුමක් - ආචාර්ය වාචිවේ ධම්මරක්ඛිත හිමි	11
පස්වග මහණුන්ගේ ධර්මදූත සේවාව - බෝදාගම සීලවිමල හිමි	14
කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති	16
අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම පුවත් අතිරේකය	18
Editorial - Editor-in-Chief	19
The mind - Dharma Kaviraj	20
Conservation and Restoration of Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Shrine - Deshamanaya K.H.J. Wijayadasa	21
MOMENTS - Chandra Wickramasinghe	24
ADVENT OF ARAHAT MAHINDA - Florence Wijemana	25
BUDDHIST SOCIAL PHILOSOPHY	26
Rabindranath Tagore - Anagarika Dharmapala	27
Events of the YMBA	28
India as Source and Inspiration: Dharmapala's Vision of India - Emeritus Professor K.N.O. Dharmadasa	30
YMBA News	32

President - Deshabandhu Tilak de Zoysa

Vice Presidents - Mr. Maddumage Ariyaratne, Mr. Kusumabandu Samarawickrama, Mr. Nalin J Abeysekere,
Mr. Anura Serasingha, Major W. M. Weerasooriya

Hony. Gen. Secretary - Mr. Mahendra Jayasekera

Hony. Treasurer - Mr. Prasantha Abeykoon

Address - Colombo YMBA, No 70, D.S. Senanayake
Mawatha, Colombo 8, Srilanka.

Phone +9411-2695598 +9411-2682397
+9411-2695786 +9411-2682398 +9411-2698083

Fax +9411-2682397

Website www.ymba-colombo.org

Email ymbacolombo@slnet.lk

Facebook www.facebook.com/ymba.org

කංවුක නිර්මාණය : කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ උප සභාපති හා ද බුද්ධිසීරී සඟරාවේ
සහකාර සංස්කාරක

Cover Design : Kusumabandu Samarawickrama

Vice President & Assistant Editor, The Buddhist Magazine,
YMBA Colombo

Design & Layout by ANCL Publication Dept.

Printed by ANCL, No.35, Lakehouse, Colombo 10.

“ද බුද්ධිසීරී”

The Buddhist

ආරම්භය 1888

ප්‍රධාන සංස්කාරක - සුනිල් එස්. සිරිසේන

සංස්කාරක - පියදස වත්තේගම

සහකාර සංස්කාරක - කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කලාපය - CXXXVIII

බුද්ධ වර්ෂ 2562

අගෝස්තු

ක්‍රි.ව - 2018

අංක - 02

කතුවැකිය

අන්තර්ගත ධර්මපාලකූමා ජාතික වීරයෙකි

1864 සැප්තැම්බර් 17 වැනි දින උපත ලද අන්තර්ගත ධර්මපාලකූමාගේ 154 වැනි සමරු සංවත්සරය උදෙසා කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය ද අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම් ද නොයෙකුත් ක්‍රියාකාරකම්වල යෙදීමට කටයුතු සම්පාදනය කරමින් සිටින මොහොතක ය මෙම කතුවැකිය සටහන් කරනුයේ.

වයස අවුරුදු 14 ක දරුවෙකු ව සිටිය දී මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද හිමිපාණන්ගේ ඇසුර මගින් ඕල්කොට් මැතිතුමන් හා බලැවැටිස්කි මැතිනියන් සමග සමීප සම්බන්ධයක් පවත්වා ගැනීමට උත්සුක වූ ඩේවිඩ් හේවාචිතාරණ දරුවාගේ ආකල්ප සිතූම පැතුම් සහ ආගමික ප්‍රබෝධය ඒ ඇසුරින් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වන්නට පටන් ගත්තේ ය. පසුව පරම විඤ්ඤානාර්ථ සමාගමේ ක්‍රියාකාරිකයකු වූ එතුමා 1886 දී බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයක් ගත කිරීමට දෙමාපියන්ගෙන් අවසර පැතී ය. කරෝලිස් හේවාචිතාරණ මැතිතුමා මේ පිළිබඳ හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හිමියන් විමසා බලා සිය පුතණුවන්ට ඒ සඳහා අවසර ලබා දුනි. 1886 දී ලෙඩ්බ්‍රිට් මැතිතුමා සමඟ ලංකාවට සැපැත් වූ ඕල්කොට් මැතිතුමා බෞද්ධ පාසල් ආරම්භ කිරීම සඳහා මුදල් එකතු කිරීමට රට වටා යාමේ ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළ නමුත් ඒ සඳහා කිසිවකු ඉදිරිපත් නොවූයෙන් ඒ කාර්යය භාර ගත්තේ ද හේවාචිතාරණ තරුණයා ය. එය ඉතා දුෂ්කර කාර්යයක් විය. එනමුදු කෙටිකලය සම්පන්නව ඒ කාර්යයේ නියුක්ත වන්නට එතුමාට ශක්තිය තිබිණි.

විද්‍යාදාය පිරිවෙතේ ශිල්ප හදාරමින් සිටි ජපන් ජාතික හික්සන් වහන්සේ නමක් සමඟ බුද්ධගයාවට පිටත් ව ගිය ධර්මපාලකූමාට එහි ශෝචනීය තත්ත්වය දැක ගන්නට ලැබිණි. ගිරි මහන්තා නැමැති ශිව භක්තිකයා යටතේ ශිව දේවාලයක් බවට පත් ව තිබූ බුද්ධගයාවේ ශෝචනීය තත්ත්වය දුටු එතුමෝ 1891 මාර්තු 31 වෙනි දින කොළඹට පැමිණ සුමංගල හිමියන්ට මේ තත්ත්වය පැහැදිලි කර සිටිය හ. කෙසේ හෝ තමා සතු වූ අප්‍රතිහත කෙටිකලය නිසාම පසුව බුද්ධගයාව බේරා ගැනීමට එතුමාට හැකියාව ලැබිණි.

1915 සිංහල මුස්ලිම් කෝලාහලයෙන් ප්‍රයෝජන ගත් බ්‍රිතාන්‍ය පාලකයන් මෙරට

සිංහල නායකයන් රැසක් සමඟ එවකට ඉන්දියාවේ ධර්ම ප්‍රචාරක කටයුතුවල නියුක්තව සිටි ධර්මපාලකූමා ද සිරි භාරයට ගන්නා ලෙස නියෝග කර තිබිණි. එතුමා සිරිභාරයට ගැනීමට ගිය බ්‍රිතාන්‍ය පොලිස් නිලධාරියා එතුමා කෙරේ පැහැදි බන්ධනාගාර ගත නොකොට 1915 සිට 1922 දක්වා නිවාස අඩස්සියේ තැබී ය. අමදූප ව්‍යාපාරයේ ක්‍රියාකාරී නායකයකු වූ එතුමා සුරාපානය නිරූපය ලෙස විවේචනය කළ අතර සතුන් මැරීම ගවච්ඡ අනුභවය වසල ක්‍රියාවක් ලෙසින් සලකා පරිභව කළේ ය.

ධර්මපාලකූමාගේ ධර්ම ප්‍රචාරක කටයුතුවලට සහාය පළ කළ බොහෝමයක් ප්‍රභවරුන් භාවිතා කළ බරසාර භාෂාව වෙනුවට එතුමා තෝරා ගත්තේ සරළ සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි භාවිතයයි. බොහෝවිට එතුමාගේ ප්‍රකාශ දැඩි ලෙස ජනතාවට දැනුණේ ඒ නිසා විය යුතු ය. 1893 දී ඇමරිකාවේ විකාගෝ තුවර දෂ්ටි සම්මේලනය අමතා එතුමා කළ කථාව ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ ප්‍රබෝධයේ හැරවුම් ලක්ෂයක් සටහන් කළා කිවොත් එය නිවැරදි ය.

බුද්ධගයාව බේරාගැනීමේ සටන හුදු ආගමික සටනක් පමණක් නොවී ය. එය ජාතික ප්‍රබෝධය ඇති කරන්නක් ද වූයේ ය. "සිංහල බෞද්ධයා" පුවත්පත හරහා එතුමා විසින් සඳහන් කරන්නට යෙදුණු "සිංහලයින් නැගිටිවි, බුද්ධගයාව බේරා ගනිවි" යන අභීත නාදය සමස්ත ජාතියේ ම හදවතට වැදුණු සටන් පාඨයක් විය. විදේශ රටක, බලසම්පන්න බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයට අභියෝගයක් වෙමින් එතුමා විසින් ඉටු කරන ලද කාර්ය භාරය මෙරට බෞද්ධයන්ට හොඳ පාඩම කි.

මේ වන විට සිංහල බෞද්ධ සමාජය බරපතල අභියෝග රාශියකට මුහුණ දී සිටී. මේ තත්ත්වය තේරුම් නොගත් බෞද්ධ ජනතාවෝ බොදු ආකල්පවලින් බැහැර වෙමින්, ආර්ථික වශයෙන් දුර්වල ස්ථානයකට ඇද වැටෙමින් අඩුවෙමින් යන ජන අනුපාතයකට උරුමකම් කියමින් සිටී ය හ.

අද ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ඓතිහාසික ආගමික ස්ථාන අමු අමුවේ විනාශ වෙමින් පවතී. ඒවා ආරක්ෂා කර ගැනීමට

රජයට හෝ පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවට හැකියාවක් නැත. නිදහසට කරුණු පමණක් ඉදිරිපත් කරනු දක්නට ලැබේ. ධර්මපාල මැතිඳුන් වැනි ශක්තිමත් බෞද්ධ නායකයන්ගේ අවශ්‍යතාවය අද අන් කවරදාටත් වඩා අවශ්‍යව ඇත්තේ එබැවිනි.

පෘතුගීසි පාලන සමයේ පටන් මුහුදුබඩ ප්‍රදේශවල ජනතාවගේ දරුවන් බලහත්කාරයෙන් භෞතීස්ම කරන ලදී. එය නීතියක් බවට පත් කරගෙන තිබූ අතර බොහෝ බෞද්ධ දරුවන් සඳහා නම් යෝජනා කරන ලද්දේ ක්‍රිස්තියානි පල්ලිය විසිනි.

අද එසේ නොවන නමුත් බෞද්ධයන් වශයෙන් තමන්ගේ දරුවන්ට බෞද්ධ සමාජ සාරධර්ම ඉගැන්වීමට බෞද්ධ සමාජ පරිසරයක අධ්‍යාපනය ලබාදීමට උත්සුක වන දෙමාපියන් කී දෙනෙක් සිටිත් ද? බෞද්ධයන්ට ප්‍රශ්න ඇති වූ විට හෝ ඇතිවෙමින් පවතින විට හඬක් නැගිය හැකි බෞද්ධ පිරිසක් හෝ ප්‍රබල බෞද්ධ සංවිධාන හෝ අප රටේ තිබෙනවා ද යන්න ප්‍රශ්නයකි. ධර්මපාලකූමාගේ කාලයටත් වඩා අද අපගේ බෞද්ධ ජනතාවට ප්‍රශ්න තිබේ. බෞද්ධ අයිතිය පිළිබඳ ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රශ්න කිරීමට ඉදිරිපත් වන්නන් අල්ප ය. මන්ද යත් රාජ උදහසට ලක් වේ ය යන බියෙනි. නොඑසේ නම් ජාතිවර්ද ලේබලය අලවා පසෙකට කර දැමීමට ඇති හැකියාව තිසාවෙනි.

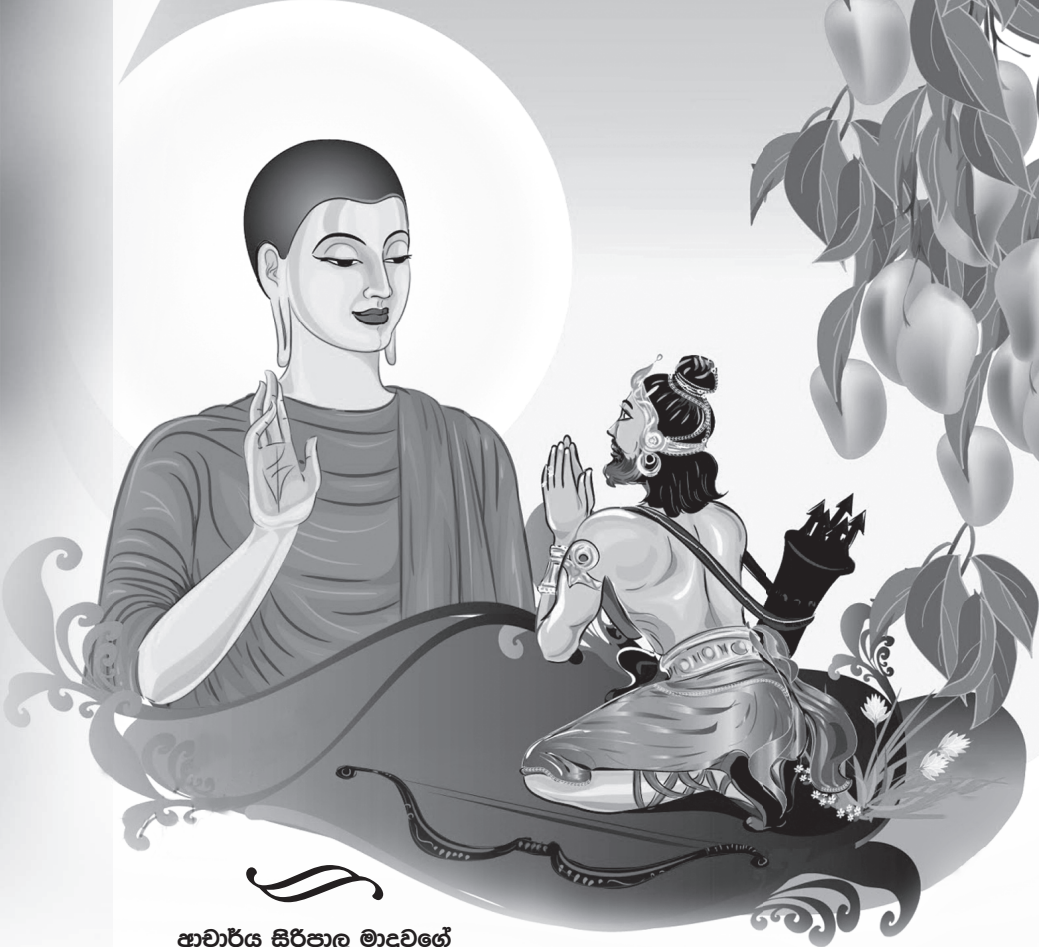
ජීවිතයේ අවසාන කාලයේ දී "සිරි දේවමිත්ත ධර්මපාල" නමින් පැවිදි බව ලබා සිටිමින් 1933 අප්‍රේල් 29 වන දින අපවත් වූ එතුමා ජාතික වීරවරයකු ලෙස ඉතිහාසයට එක් වෙයි.

අප රට වර්තමානයේ පත්ව තිබෙන තත්ත්වය සමාලෝචනය කරමින් එතුමාගේ 154 වැනි ජන්ම සංවත්සරය සමරන මේ මොහොතේ උත්වහන්සේගේ කෘතල නාදය මෙසේ සටහන් කරමු.

"නැගී සිටින්න අවදිවන්න, සමගිවන්න, පුණ්‍යවන්න භාවයේ හා සාමයේ බල සේනාවට එක්වන්න. පාඪී මරසෙන් පරදවන්න"

සුනිල් එස්. සිරිසේන
ප්‍රධාන සංස්කාරක

මිහිඳු හිමියෝ සංඝ ශාසනය ස්ථාපිත කළහ

ආචාර්ය සිරිපාල මාදුවගේ

මහින්දාගමනය පිළිබඳ පුවත මහාවංශ, දීපවංශ, සමන්තපාසාදිකා, රාජාවලි, නිකාය සංග්‍රහ ආදී නොයෙක් ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වෙයි. වර්ෂය ඇතැමක මඳ වශයෙන් වෙනස් වුව ද සියලුම ඓතිහාසික සටහන් අනුව දෙවනපෑතිස් මහ රජු කල ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් තුන්වන සියවසේ දී මිහිඳු හිමි ගමන පිළිබඳ පුරාවෘත්තය පැහැදිලි වෙයි.

මහින්දාගමනයට පෙර ලංකාවාසීන් බෞද්ධාගම ගැන දැන සිටි බවත්, මිහිඳු හිමියන්ගෙන් සිදුවූයේ සංඝ ශාසනය ස්ථාපිත කිරීම බවත් කියැවෙයි.

බුද්ධත්වයෙන් නවවැනි දුරුතු මස පුන් පොහෝ දින බුදුරඳු මෙරටට වැඩ යක්ෂයන් දමනය කොට සුමන දෙවි පිරිසට ධර්මය දෙසූහ. සේවාවන් වූ සුමන දෙවි රජ බුදුරජුන්ගෙන් ලබාගත් කේශ ධාතු නිදන් කොට මියුගුණ සෑය කළහ. බුද්ධත්වයෙන් පස්වැනි වස බුදුරජ මෙහි වැඩියහ. වූලෝදර, මහෝදර නා රජුන් ප්‍රමුඛ අසු කෙළක් නාගයෝ සරණ ශීලයෙහි පිහිටියහ. බුද්ධත්වයෙන් අටවන වස මණ්ඩපකඛින නා රජු ඇරයුමින් වැඩ, සුමන කුටයෙහි සිරිපතුල තැබූහ. යළි අනුරපුර නොයෙක් තැන්හි වැඩි අතර, ඒ තැන්හි ජනයා ද බුදුභාමුදුරුවන් කෙරෙහි පැහැදෙන්නට ඇත.

බුදුරජුන්ගේ ලංකා ගමන් හා ප්‍රතිඵල ආදී විස්තර මහාවංශ, දීපවංශ, සමන්තපාසාදිකා ආදී ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වෙයි. ත්‍රිපිටකයේ නොපෙනේ. ත්‍රිපිටකයේ ලක්දිව දෙසූ දහම් සියල්ලම අඩංගු නොවන්නට ඇත. වංශකතා ගත මේ තොරතුරු මහින්දාගමනයට පෙර මෙරට බෞද්ධ තත්ත්වය පිළිබඳ කිසියම් අවබෝධයක් ගෙන දෙන්නේය.

බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් පසු සරභු තෙරුන් බුදුරජුන්ගේ අකු ධාතුව රැගෙන ලංකාවට වැඩි බව මහාවංශය පවසයි. එසේ නම් ප්‍රාග් බෞද්ධ සමයේ බුද්ධ ශ්‍රාවකයන් ද ලක්දිවට වැඩි බව පෙන්වයි. වංශ කථා අනිශයෝක්ති වර්ණනා ඉවත් කළ විට යම් සත්‍යයක් දැකිය හැකිය. හික්ෂුන් ස්වල්ප දෙනකු හෝ එකල ලක්දිව සිටි බවත් බෞද්ධ වෛත්‍යයක් ගොඩනංවන ලද බවත් කීමට හැකිය.

බුදුරජුන්ගේ කේශධාතු නිදන් කොට ගිරිහඬු සෑය කළ බැව් අදහසකි. ප්‍රථම ද්වේවාචික උපාසකවරුන් විසින් මෙලෙස ගිරිහඬු සෑය කළ බැව් පිළිගැනෙන කල ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගය බෞද්ධයන් පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබාදෙයි.

ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගය මෙරට ආගම් හා ආයතනවලින් පිරි පැවතිණි.

රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ සඟරාවක මේ පිළිබඳ අගනා තොරතුරු පරණවිතාන මහතා සපයයි. පණ්ඩුකාභය රජු කල "මිස්දිවුන්" යැයි හැඳින්වූයේ කවරහුදැයි (පන්සියයක් මිත්‍යා දෘෂ්ටිත් තුළ ම.ව. 10 හි) යන්ත සැලකිල්ලට ගත යුත්තකි.

මොවුහු බෞද්ධ ආගමික අදහස්වලට විපක්ෂ වූ පිරිසකැයි සිතීමට ඉඩ නැද්ද ? දඹදිව පැවති සෑම ආගමක්ම පාහේ මෙරට එකල පැවති බව පිළිගැනේ නම් වැදගත් වූ ද, ප්‍රසිද්ධ වූ ද, බෞද්ධාගම ගැන මෙරටවාසීන් නොදැන සිටින්නට හේතු නැතැයි පිළිගත යුතුය.

සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණය සිදු වූ දිනයේ දී හෝ ඊට ආසන්න දිනයක දී විවිධ පිරිස් ඉන්දියාවේ පැවැති බෞද්ධාගම ගැන දැන සිටින්නට ඇත. ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගයේ ශ්‍රමණයන් වශයෙන් හැඳින්වූයේ බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලාවන් ද? "ශ්‍රමණ" යන්න හික්ෂුන් වහන්සේලාට ද භාවිතා කරනු ස්වභාවයයි.

මෙරට පැමිණි විදේශිකයන් ගැන සලකා බලන විට ද බුදුසමය මෙහි දැන ගැනීමට නොයෙක් අවස්ථා ඇති වූ බැව් පෙනේ. හද්දකච්ඡායනා ශාක්‍ය කුමරිය ද මෙහි පැමිණියේ පරිබ්‍රාජක වේශයෙනි. ඇය සමග එකල තවත් කුමරියන් තිස්දෙනකු පැමිණි බවත් සඳහන් වේ. ඇය ශාක්‍ය කුල කුමරියක විමත් බුදුරදුන්ගේ ශ්‍රේණියකු විමත් ප්‍රවාච්ඡා වෙසින් පැමිණීමත් ගැන සැලකිය යුතුය. පැවිදි වෙස යන්න මෙහෙණියක සේ යයි අනුමාන කිරීමට ද පුළුවන. විජය පිරිස අතර බෞද්ධයන් ද සිටියේ යයි කීමට ඉඩ ඇත. අශෝක රජුගේ සමාජ අභිවෘද්ධි කටයුතුවලට ලංකාව ද හවුල් වූ නිසා අශෝක බෞද්ධ කටයුතු ගැන ලංකාවාසීන්ට කියන්නට ඇත. මිහිඳු හිමියන් දෙසූ ප්‍රථම ධර්ම දේශනාවේ දී අති විශාල පිරිසක් බුදුසමය වැළඳගත් බව කියැවේ. කලක් තිස්සේ වැඩෙමින් ආ ආගමික අදහස්වලට අනුකූලතාවයක් දක්නා ආගමක් පැවැතීම නිසා එසේ වී යැයි සිතිය හැකිය.

බුදු සසුන ඇරඹුණු පසු ඊට පෙර මෙහි සිටි ඇතැම් දෙව් දේවතාවුන් බෞද්ධ ගණයට ඇතුළත් කරගත් බව පෙනේ. බුදුසමය වැළඳ ගැනීමෙන් පසු ද සිංහලයේ පෙර සේම තමන්ගේ හිතවත් දේවතාවුන් පිදුවෝය. එහෙත් බෞද්ධයන් බැවින් ඔවුහු අබෞද්ධ දෙවියකු අදහන්නට අකැමැති වූහ. එහෙයින් ඔවුහු මේ

දෙව් දේවතාවුන් බෞද්ධයන් කොට සුමන දිව්‍ය රාජයාට කළාක් මෙන් ඔවුන් තත්ත්වයෙන් උසස් කළෝය.

මිහිඳු හිමියන්ට පෙර ලංකාවාසීන් බෞද්ධාගම ගැන දැන සිටින්නට ඇති බව පැහැදිලි නමුත් ස්ථාවර සංවිධානාත්මක නිශ්චිත ආගමක් හැටියට ගැනෙන්නට හික්ෂුන් සිටින්නට නැත. ඒ නිසා බෞද්ධ ආගමික ගොඩනැගිලි නොවන්නට ද ඇත. බුදුසමය ගැන දත් දෙවනපෑතිස් රජුගේ ඇරයුමෙන් ම අශෝක රජු විසින් මිහිඳු හිමි වැඩමවන ලදැයි ද යම් විටෙක සිතිය හැකිය. මිහිඳු හිමි මෙහි වැඩියේ බෞද්ධ තත්ත්වයක් ඇති කිරීමට නොව සංඝ ශාසනය ස්ථාවර කිරීමටය.

බ්‍රාහ්මණයාගෙනි. ඔහුගේ පුත් වන්දු බමුණා පණ්ඩුකාභය රජුගේ පුරෝහිත විය. පණ්ඩුකාභය රජතුමා බමුණන් උදෙසා ගෙවල් ශාලාවන් ඉදි කළේය. අර්ථිඨ ඇමැති සමග දඹදිව ගිය පිරිසේ බමුණෙක් ද විය. සංඝ මිත්තා තෙරණිය බෝධිය ගෙන ඒමේ දී අතරමග තිවක්ක බමුණා වැදගත් තැන් ගනී. දේවානම්පියතිස්ස රජුගේ මහාවිහාර සීමා ලකුණු කිරීමේදී දියවස් බමුණාගේ දේවාලයට ගියේ ය. බ්‍රාහ්මණ ආගමේ දක්නා බිලි පූජා, නැකැත් කෙළි, ලිංග වන්දනා ආදිය ජනතාව අතර විය.

ජෝතිය, ගිරි, කුම්භාණ්ඩ යන නිසණ්ඨයන් ගැන තොරතුරු සඳහන් වේ. ඒ ජෛන ආගමිකයෝය. ආජීවක, පරිබ්‍රාජක, තාපස, පාෂාණික ආදී විවිධ ආගමික කොටස් වූහ. යක්ෂ ඇදහිල්ල විය. චිත්තරාජ, කාලවේල පණ්ඩුකාභය රජ සමයේ ප්‍රකට යක්ෂයෝ දෙදෙනෙකි.

වෘතවාමුඛි නාග ඇදහීම, ග්‍රහයන් ඇදහීම ආදී බොහෝ ඇදහිලි විය. කවර ආගම ඇදහිලි විශ්වාස පැවතිය ද එකක්වත් ක්‍රමානුකූල, සංවිධානාත්මක ස්වරූපයෙන් වූයේ නැත. බුදුදහම ගැන දැන සිටි පිරිසකට ක්‍රමානුකූල පිළිවෙළක් ඇති බුදුසමය වටහාදීම පහසුවන්නට ඇත. මිහිඳු මහරහතන් වහන්සේ වඩින කාලය වන විට ක්‍රමානුකූල, සංවිධානාත්මක, විධිමත් ව්‍යුහයකින් යුත් ආගමක් නොවීම බුදුදහම ඉක්මනින් ජනතාව අතරට පත්වීමට ද හේතු විය.

තුන්වන ධර්ම සංඝායනාව අවසන් වන තෙක් නම මාසය පුරාම ඊට සවන් දී සිටි ධර්මාශෝක අධිරාජයෝ මොග්ගලියුත්තතිස්ස මහරහතන් වහන්සේට "ස්වාමීනී දැන් සම්බුදු දහම නිරවුල්ය. විනය සුපිරිසිදුය. ලෝ වැස්සන්ගේ හිත සුව පිණිස තවත් ශාසනික ඉදිරි පියවරක් ගත යුතු බව මාගේ හැඟීමයි. ලෝ වැසියෝ සදහම් පිපාසයෙන් පෙළෙති. දැනට ජම්බුද්වීපයෙහි මගධ, කාසි, කෝසල, අංග, වජ්ජ, මල්ල, මත්සා, කුරු සහ අවන්ති යන දේශයන්හි පමණක් පවත්නා අප තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය ඉන් ඔබ්බට ද ව්‍යාප්ත කළ යුතුව ඇත්තේය.

මිහිඳු හිමියන්ට පෙර ලංකාවාසීන් බෞද්ධාගම ගැන දැන සිටින්නට ඇති බව පැහැදිලි නමුත් ස්ථාවර සංවිධානාත්මක නිශ්චිත ආගමක් හැටියට ගැනෙන්නට හික්ෂුන් සිටින්නට නැත. ඒ නිසා බෞද්ධ ආගමික ගොඩනැගිලි නොවන්නට ද ඇත.

බුදුසමය පැමිණීමට පෙරාතුව ශ්‍රී ලංකාද්වීපයේ ක්‍රමානුකූලව මනාව සැකසුණු ප්‍රබල ආගම් කිසිවක් නොවූ බව පැහැදිලිය. විජයාගමනයේ සිට මහින්දාගමනය තෙක් වූ දීර්ඝ කාල පරිච්ඡේදය තුළ ජනතාව අතර යම් යම් ඇදහිලි අප්‍රමාණව පවතින්නට ඇත.

විජය රජුගේ පැමිණීම සිටම ලංකාවේ බ්‍රාහ්මණයන් විසූ බවට විවිධ සාක්ෂි පවතී. උපතිස්ස බමුණු තෙමේ විජය රජුගේ පුරෝහිත තනතුර දැරූ අතර රාජ්‍ය පාලනය පිළිබඳව ද කලක් වගකීම් ඉසිලුවෙකි. පණ්ඩුකාභය කුමරු අකුරු උගත්තේ පණ්ඩුල නම්

එහෙයින් මගේ මෙම කාරුණික යෝජනාව ගැන ඔබ වහන්සේගේ අවධානය යොමු වේවායි" යි පවසා සිටියහ.

"මහ රජතුමනි ප්‍රත්‍යන්ත රටවල බුදු සසුන පිහිටුවීම මොන තරම් අගනේ ද? මාගේ පරමාර්ථය ද ඒ මගින් ඉෂ්ට වන්නේය" යි ස්ථවිරයෝ පස්වනක් ප්‍රීතියෙන් යුතුව වදාළ සේක.

මොග්ගලීපුත්ත තිස්ස මහරහතන් වහන්සේ අනාගතයෙහි සම්බුද්ධ ශාසනය පිහිටන්නේ කොහිදැයි බැලූහ. ප්‍රත්‍යන්ත ජනපදවල සසුන මනාව පිහිටවන බව දැන කාශ්මීර, ගන්ධාර, මහිංසක, මණ්ඩලය ආදී රටවලට සසුන පිහිටුවීමට පස්නම බැගින් යැවූහ. ශාසනය ස්ථාවර කිරීමේලා ඒ රටේ ම උපන් දරුවකු මහණ, උපසම්පදාව ලැබිය යුතු අතර, උපසම්පදා විනය කර්මය සඳහා පස්නමකගේ සහභාගීත්වය අවශ්‍යය.

"අනුජානාමි භික්ඛවෙ සබ්බ පච්චන්තිමේසු ජනපදෙසු විනයධර පඤ්ච මෙනගණෙන උපසම්පාදෙතුං" යනාදී ලෙසින් බුදු පියාණන් වහන්සේ වදාළහ.

රටවල් අටකට ධර්ම දූතයන් වහන්සේලා පිටත් කළ මොග්ගලීපුත්තතිස්ස මහරහතන් වහන්සේ,

"මහ රජතුමනි, තම්බපර්ණි ද්වීපයට ගොස් සසුන පිහිටුවීමට සුදුස්සා ඔබ පුත් මහින්ද තෙරුන් වහන්සේය. එහෙත් මෙය ඊට කාලය නොවේ. තව නම මසක කාලයක් ඉවසා සිටිය යුතුය. එවිට ඔබ නොදුටු පෙර ආත්මයක දී ඔබගේ සොහොයුරකුව සිටි ඔබගේ මිත්‍ර තිස්ස තෙමේ ඒ වන විට රාජශ්‍රීයට පත්ව සිටින්නේ යයි" වදාළහ.

මෙ පරිදි මොග්ගලීපුත්ත තිස්ස මහ රහතන් වහන්සේගේ උපදෙස් පරිදි සෘද්ධි විහාරික මහා මහේන්ද්‍ර මහ රහතන් වහන්සේ ඉට්ඨිය, උත්තිය, සම්බල, හද්දසාල යන රහතන් වහන්සේලා ද, ෂඩ් අභිඥලාභී සුමන සාමනේරයන් ද අනාගාමී එල ප්‍රාජ්න භණ්ඩුක නම් උපාසක තැන ද කැටුව ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 236 වැන්නේ පොසොන් මස

පුර පොහෝ දා දඹදිව වේදිසගිරි විහාරයෙන් අහසට නැගී ලකදිව අනුරාධපුරයට නුදුරු මිහින්තලා පර්වතයෙහි අම්බස්තලයට වැඩම කොට චූල්ලහත්ථීපදෝපම සූත්‍ර දේශනාවෙන් දේවානම්පියතිස්ස නරනිඳු ආතුළු දහස් සංඛ්‍යාත සැදැහැවතුන් ධර්මයෙහි පිහිටුවා සසුන් පිහිටුවා දිවයිනෙහි බුදු සසුන බැබළවූහ.

"ලංකාදීප වරං ගන්ත්වා මහින්දෝ අන්ත පඤ්චමො ශාසනපොචරං තත්වා මොවෙයි වන්දනා බහු"

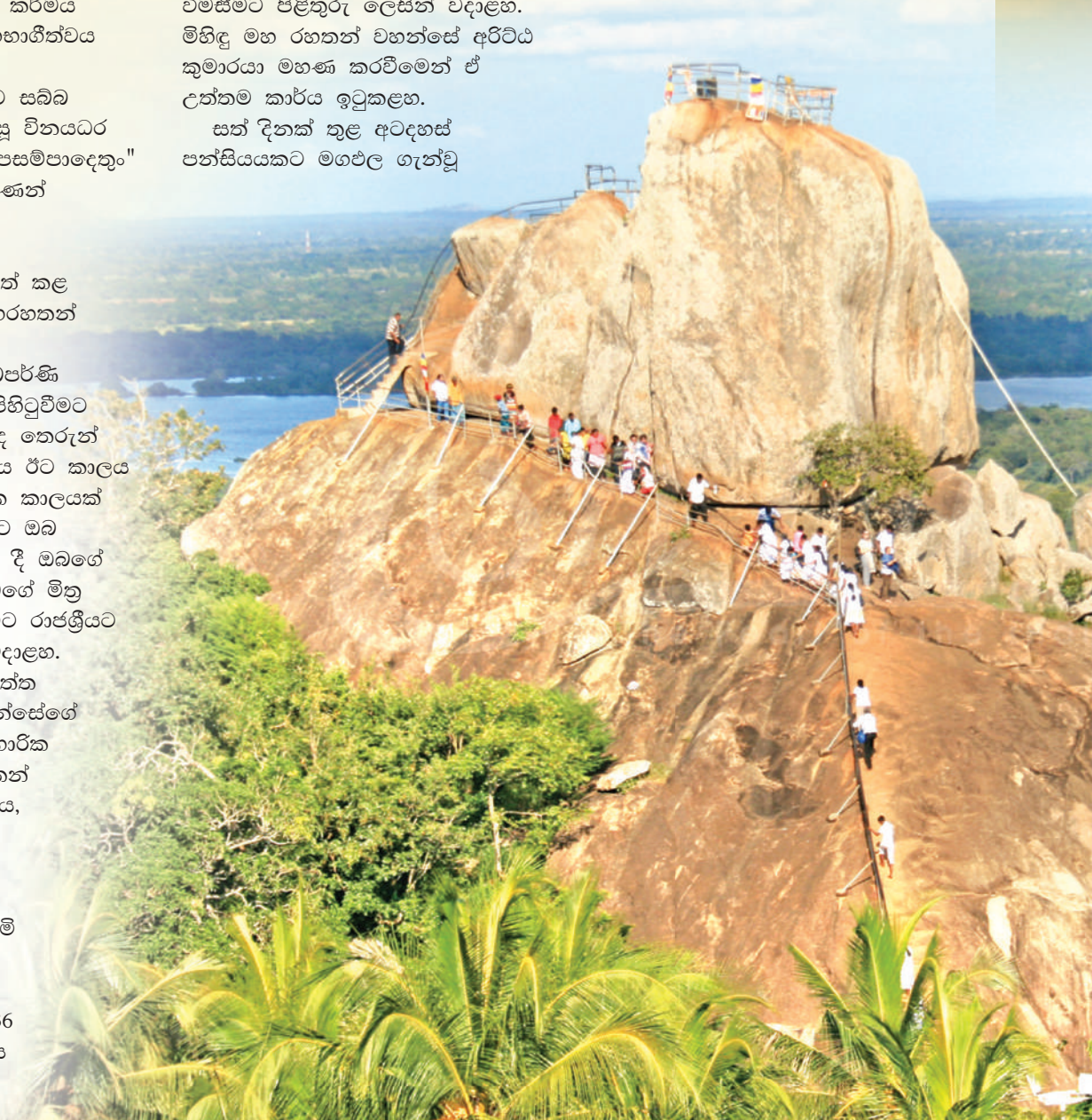
යි ශාසනය ස්ථාවර කිරීම සඳහන් වන්නේය.

ශාසනය ස්ථාවර වීමට ලංකිකයකු මහණ උපසම්පදා විය යුතු බව මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ, දේවානම්පියතිස්ස මහරජතුමාගේ විමසීමට පිළිතුරු ලෙසින් වදාළහ. මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ අර්ථය කුමාරයා මහණ කරවීමෙන් ඒ උත්තම කාර්ය ඉටුකළහ.

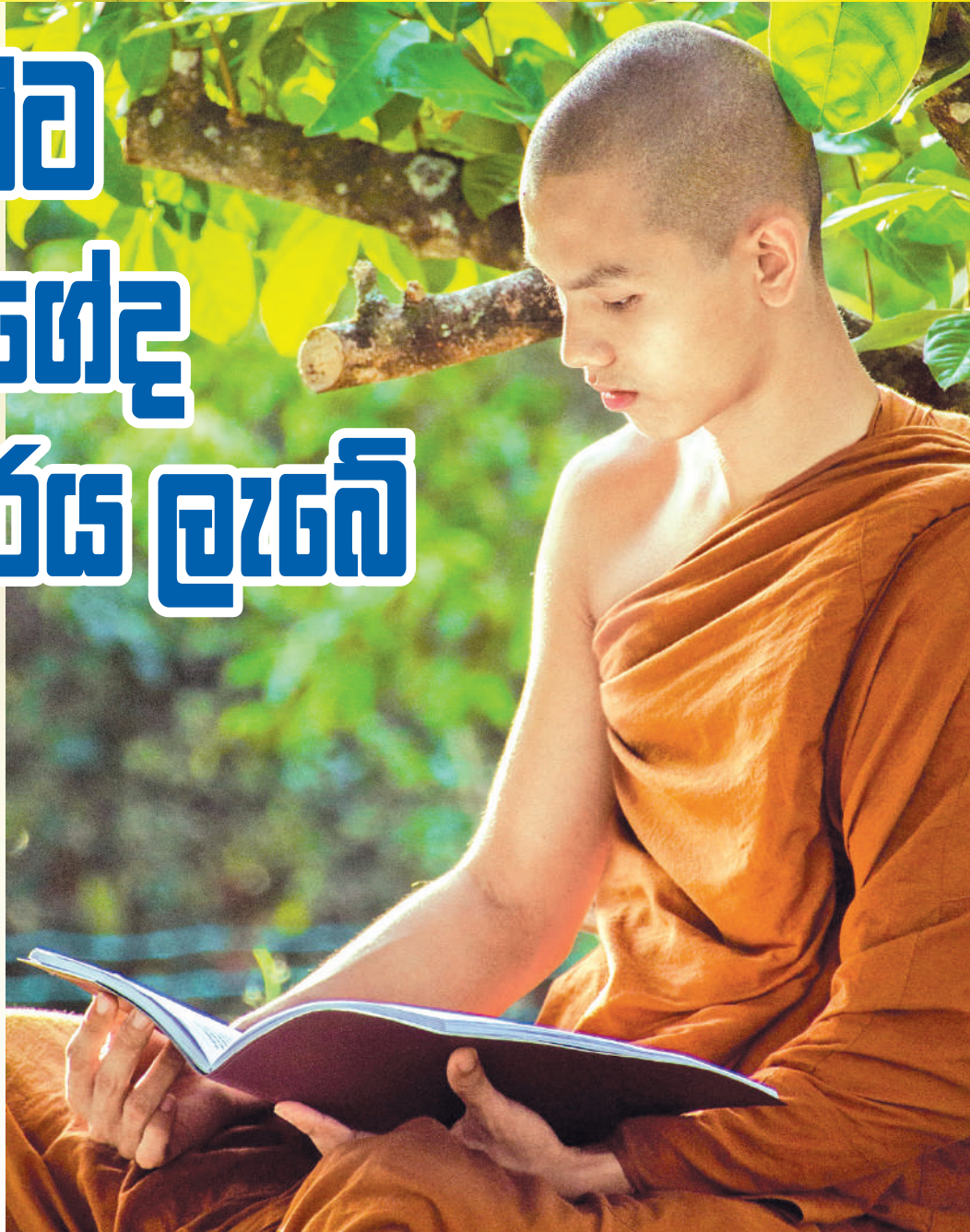
සත් දිනක් තුළ අටදහස් පන්සියයකට මගඵල ගැන්වූ

මිහිඳු මහරහතන් වහන්සේ මහා සීමාව සම්මත කොට හෙළ කුල දරුවන් පැවිදි කොට මහා අර්ථය ක්ෂීණාශ්‍රව ප්‍රමුඛ අට සැට දහසක් රහතන් වහන්සේලා ථූපාරාමයේ දී විනය පිටකය සංගීතිය කරවා ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි ශාසන ප්‍රතිස්ථාපනය කළ සේක.

මහා මහේන්ද්‍ර මහ රහතන් වහන්සේ ශ්‍රී ලංකාවට සුවිශේෂී වන්නේ උන්වහන්සේ මෙරට වැඩමවෑමෙන් බුදුසසුන පිහිටුවාලමින් ගෙන ගිය වැඩපිළිවෙළ හෙයිනි. උන්වහන්සේ මෙහි වැඩ සංඝ ශාසනය ස්ථාවර කිරීමෙන් හික්ෂු පරපුරක් බිහි කරලමින් ගෙන ගිය උදාර වැඩපිළිවෙළ විශිෂ්ටය. එහෙයින් උන්වහන්සේ ශ්‍රී ලංකාවාසීහු අනුබුදු හිමියන් ලෙස සලකති.

සිල්වතූන්ව දෙවියන්ගේද නමස්කාරය ලැබේ

කොබෙයිගනේ පුබ්බිලිය ශ්‍රී සාරානන්ද පිරිවනෙහි නියෝජ්‍ය පරිවෙනාධිපති මාස්පොත ශ්‍රී ගංගාරාම චේතනාසික බෝධිපුජා විහාරස්ථාන වාසී ගලගෙදර රතන වංශ හිමි.

සිල්වන් විම ජීවිතයක් බැබළීමටත්, ගරු බුහුමන් ලැබීමටත්, ආරක්ෂාව ලබා ගැනීමටත් හේතු වනු ඇත. සීලය සම්බන්ධව විමසීමේ දී එය සිත, කය, වචනය යන ත්‍රිවිධදේවාර්යම මුල් කොට පවතින්නකි. ත්‍රිවිධ පුණ්‍ය ක්‍රියා, දස පුණ්‍ය ක්‍රියා, දසරාජ ධර්ම, දස පාරමිතා යනාදි සෑම තැනකදීම සීලය දෙවෙනි තැනට යොදමින් එහි ඇති ආධ්‍යාත්මික හා ප්‍රායෝගික වටිනාකම පහදා දීමට බුදු හිමි වෙහෙස දරා ඇත. ත්‍රිශික්ෂාව අතර සීලය ප්‍රමුඛස්ථානයෙහි තබා ඇත. එහි ද ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය තුළ වාචා, කම්මන්ත, ආජීව ආදී කොටස් ශීලය පදනම් කොට පවතී. ඒ අනුව බැලීමේ දී ප්‍රඥ, ශීල, සමාධි වශයෙන් බෙදෙනු ඇත.

අප සිල්වන් විය යුත්තේ තමන් - අනුන් හා මෙලොව - පරලොව උදෙසාය. එහි දී කය, වචනය තුළ හික්මීම ප්‍රධාන බලවේගය වේ. එය හික්මවා ගැනීමට බුදු දහමේ

පංච ශීලය, ආජීව අෂ්ටමක ශීලය, අෂ්ටාංග ශීලය, දස ශීලය ආදී ප්‍රතිපදා අනුගමනය කිරීම වැදගත් වේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශීලය මුළු කුන්ලෝකයේ පැතිරුණු ආකාරය ඉතා පැහැදිලිය.

අපපමනෙතා අයං ගන්ධෝ යායං තගර වනදනී යෝච සීලවතං ගන්ධෝ වාහි දෙවෙසු උතතමෝ - ධ ප පුෂ්ප වග්ග

යම් කුචරලා සඳුන් සුවදක් වේද එය ඉතා අල්පය. සිල්වතාගේ යම් උතුම් සුවදක් වේ ද එය දෙවියන් අතර ද, හමා යේ.

බුදු, පසේ බුදු, මහ රහතන් වහන්සේලාගේ සිල් සුවඳ මුළු විශ්වය පුරා හමා ගියේය. ඊට අමතරව පෘතන්ජන සත්වයා තුළ ද අඩු වැඩි වශයෙන් සිල් සුවඳ පවතී. ඔවුන්ට දෙවියන්ගේ ද නමස්කාරය හිමි වන ආකාරය පැහැදිලි වේ. ස නි සත්තසංයුක්ත සක්කනමස්සන සුත්‍රය තුළ සනුදේවේන්ද්‍රයාගේ නමස්කාරය ඉතා ප්‍රකටය. එනම්,

මං නමස්සන්ති තෙවිජ්ජා සබ්බෙ භූමිමාව බත්තියා

වත්තාරෝච මහාරාජා නිදසාව යසස්සිනෝ

අහඤ්ච සීල සම්පන්නෝ වීරරතන සමාහිතෙ

සම්මා පබ්බතේ වන්දේ
බ්‍රහ්මචරිය පරායනෙ

යෙ ගහට්ඨ පුඤ්ඤකරා සීලවන්තා
උපාසකා

දමෙමන දාරං පොසෙන්ති තෙ
නමිස්සාමි මාතලී

සෙට්ඨාහි කිර ලෝකස්මිං යෙන්වං
සක්ක නමස්සසී

අහමිපි තෙ නමස්සාමි යෙ
නමස්සසී වාසවාති

ඉදං වන්වාන මසවා දෙවරාජා
සුඡම්පතී

පුට්ඨද්දිසා නමස්සිත්වා පමුවො
රථමාරුහිති

වේදනුය හදාරන සියලු
භූලෝකවාසීහු ද, ක්ෂත්‍රියෝ ද, සතර
වරම් දෙවි මහ රජහු ද, යසස් ඇති
දෙවියෝ ද, නුඹ වඳිත්. නමුදු සක්
දෙව්ඳුනි නුඹ යමකු වඳින්නාහු නම්
හේ කිනම් සත්වයෙක්ද ?

ත්‍රිවේදය හදාරන පොළෝතල
වැසි සියල්ලෝ ද, ක්ෂත්‍රියෝ ද සිව්
වරම් දෙවි මහ රජහු ද, යසස් ඇති
දෙවියෝ ද මම නමඳිත්.

මම ද ශීලයෙන් සමන්විත වූ
බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි
එකඟ කළ සිත් ඇති බඹසර
විසුම්හි තත්පර වූ පැවිද්දන්
මැනවින් වඳිමි.

පින් කරන සිල්වත් වූ
ගෘහස්ත යම් උචසු කෙනෙක්
දැහැමින් අඹුදරුවන් පෝෂණය
කරද්ද, මාතලී මම ඔවුන් වඳිමි.

සක්දෙව්ඳුනි නුඹ යම්
කෙනෙකුන් වඳිනාහුද ඔහු
ලොවහි ශ්‍රේෂ්ඨයෝමය.
සක්දෙව්ඳුනි නුඹ යම්
කෙනෙකුන් වඳිනාහුද මමද
ඔවුන් නමඳිමි.

දෙවියන්ට රජ වූ සුඡාවගේ
සැමියා වූ මසවත්තු නම්
සක්දෙවි තෙමේ මෙය කියා
හැම දිගුන් නැමද රියට
නැංගේය.

එම දේශනාවෙන් පැහැදිලි
වන්නේ සිල්වන්තව හිඳ
අඹුදරුවන් පෝෂණය කරමින්
පින් දහම් කරන, ධාර්මික
ජීවිත ගත කරන මිනිසුන්ට
දෙවියන්ගේ පවා නමස්කාරය
හිමි වන බවයි. නමුදු අද එහි
ප්‍රතිවිරුද්ධ පැත්ත ක්‍රියාත්මක
වීම පිළිබඳ සිතන කල්හි
කණගාටුවක් ජනිත වේ. අද
බොහෝ දෙනෙක් පුරුදු වී

ඇත්තේ විවිධ දේවාලවලට ගෙස්
දෙවියන් වැඳීමටය. දෙවියන්ගෙන්
පවා මිනිසාට වැඳුම් පිදුම් ලබා ගත
හැකි බව බෞද්ධයන් විසින් සපුරා
අමතක කොට ඇත. දැහැමින් ජීවත්
වන අයට දෙවියන්ගේ නායකයා
වන ශක්‍රයාගෙන් වැඳුම් පිදුම් ලැබේ.

බුද්ධ වර්තය තුළ පැහැදිලි වන
ආකාරයට විවිධ ආත්මවල ජීවිත
පරිත්‍යාගයෙන් ශීලය ආරක්ෂා කළ
ආකාරය ඉතා විස්මිතය. එය බුද්ධ
වර්තය තුළ දැකිය හැකි ශ්‍රේෂ්ඨ
ලක්ෂණයකි. උන්වහන්සේ පුරන
ලද පාරමිතා දෙස අවධානය යොමු
කිරීමෙන් එය මනාව ප්‍රත්‍යක්ෂ වේ.
සංඛපාල, කුරු ධර්ම, ලෝමහංස,
ෂද්දන්ත ආදී ජාතක කතා පරිශීලනය
කිරීමෙන් බුදු හිමි ඒ ඒ ආත්මවල
පුරන ලද ශීල පාරමිතාව කොතරම්
ගැඹුරු ද, ගාමිහීර ද යන්න ප්‍රත්‍යක්ෂ
වේ.

ශීලය ප්‍රධාන කොටස් 2 කින්
අනුනය. වාරිත්‍ර ශීලය එකකි.
එනම් ගුණවතුන්ට, සිල්වතුන්ට,
වැඩිහිටියන්ට අභිවාදනය කිරීම,

වතාවත් කිරීම, ලෙඩුන්ට සාත්තු
කිරීම ආදියයි. වාරිත්‍ර ශීලය
දෙවැන්නයි. එය නම් පස් පව් දස
අකුසල් ආදියෙන් වෙන් වීමයි.
බෝසත්වරුන් මෙම දෙඅංශයම
ප්‍රගුණ කරන අතර, ඔවුන්ගේ ශීලය
සුවිශේෂී වන්නේ ඔවුන් ආර්ථික ලාභ
ප්‍රයෝජන මත හෝ අඹුදරුවන් නිසා
හෝ තම ශරීරය රැකගැනීමට සිතා
හෝ ශීලය කඩ කිරීමක් නැත්නම්
ශීලය බිඳ ගැනීමක් සිදු නොකරන
බැවිනි. දන් දීමෙන් වුව ද වැඩි
අනුසස් ලැබෙන්නේ සිල්වතුන්ට
ගුණවතුන්ට දීමෙන් බව බුදුහිමි
දේශනා කොට ඇත. "යො සීලවා
සීලවනෙනසු දදාති දානං" ම:නි: එම
දහම් පාඨය තුළින් එය පැහැදිලි වේ.

ශීලය ධනයක් වශයෙන් සජ්තාර්ථය
ධන අතර බුදුහිමි පෙන්වා දී ඇත.
කිරලකු බිජු රකින්නා සේ සිල්
රැකීමේ දී ලෝකික ජීවිතය තුළ ද
බොහෝ ආනිශංස ලැබෙන අයුරු
පැහැදිලි වේ. නිරෝගි සම්පත්තිය
ලැබීමට, දීර්ඝායුෂ ලැබීමට, කීර්ති
ප්‍රසංශා ලැබීමට, ඕනෑම සභාවකට
නොබියව ඉදිරිපත් වීමට
සිල්වතුන්ට සීලය රැකීමේ
ආනිශංස වශයෙන් ලැබෙනු
ඇත.

සීත, කය, වචනය
තුළ ඇති නිවැරදිතාව
පිරිසිදුභාවය කරනකොට
ගෙන හික්මීම, සංවරය,
ලැජ්ජා - බය ඇතිව
ජීවත්වීම ආදී කාරණයන්
සමඟ තමනට ලැබෙන
ආත්ම තෘප්තිය ඉතා
ඉහළය. එය සැපයක්ම
වන්නේය. බුදුහිමි දේශනා
කළ සුඛ අතර අනවජ්ජ
සුඛය ලැබීමට එය සෘජුවම
බලපානු ඇත.

ඉහත කරුණු සිතට
ගෙන උසස් මනසක් ලැබූ
සැම සත්වයකුම සිල්වත්
වීමට උත්සාහවත් විය
යුතුය. දෙවියන්ගෙන් පවා
වන්දනාමානයට ලක්වීමට
එය හේතුවන අතර,
තමනටත් - අනුනටත්,
මෙලොවටත් - පරලොවටත්
එය සැප පිණිස පවතී.

ආර්.එස්. ජයරත්න
රාජ්‍ය පරිපාලන සහ ස්වදේශ කටයුතු
අමාත්‍යාංශයේ,
විග්‍රාමික ලේකම්

පොසොන් පොහෝ දින මිහිඳු මාහිමි දෙසු චුල්ල හත්ථි පද්‍යෙපම සුත්‍රය

අප සම්බුදු පියාණන්ගේ පරිනිර්වාණයෙන් වසර 237 කට පසුව, එනම් දැනට වසර 2324 කට පමණ පෙර එළඹුණු පොසොන් පොහෝ දිනෙක ශ්‍රී ලංකාද්වීපයට වැඩම කළ මිහිඳු මහරහතන් වහන්සේ මිහින්තලා පව්වේදී දේවානම් පියතිස්ස මහරජුන් ඇතුළු පිරිසකට බුදු දහම දේශනා කිරීමත් සමඟම එම ශ්‍රී සද්ධර්මය අප රට තුළ ස්ථාපිත වූ අන්දම සමස්ත බෞද්ධ ජනතාව ඉතා හක්කි පූර්වකව සිහිපත් කරති. නිර්මල බුද්ධ ධර්මය අවිච්ඡින්නව රැක ගත් ලෝකයේ ප්‍රමුඛ රාජ්‍යය බවට පත්වීම සඳහා අප රට ලද එම උතුම් අවස්ථාව, එවක පටන් ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය

පාලනයේත් ආගමික හා සංස්කෘතික සංවර්ධනයේත්, ආර්ථික සමෘද්ධියේත් පදනම වූ බව ඉතා පැහැදිලිය. ඒ සමයෙහි දඹදිව පාලනය කළ ධර්මාශෝක අධිරාජ්‍යයාගේ විශේෂ උදෙසාගය මත. ශ්‍රී ලංකාව තුළ බුදු දහම ප්‍රචලිත කිරීම සඳහා කටයුතු යෙදුණු අයුරු දිවංගය, මහාවංගය, සමන්තපාසාදිකාව වැනි පැරණි

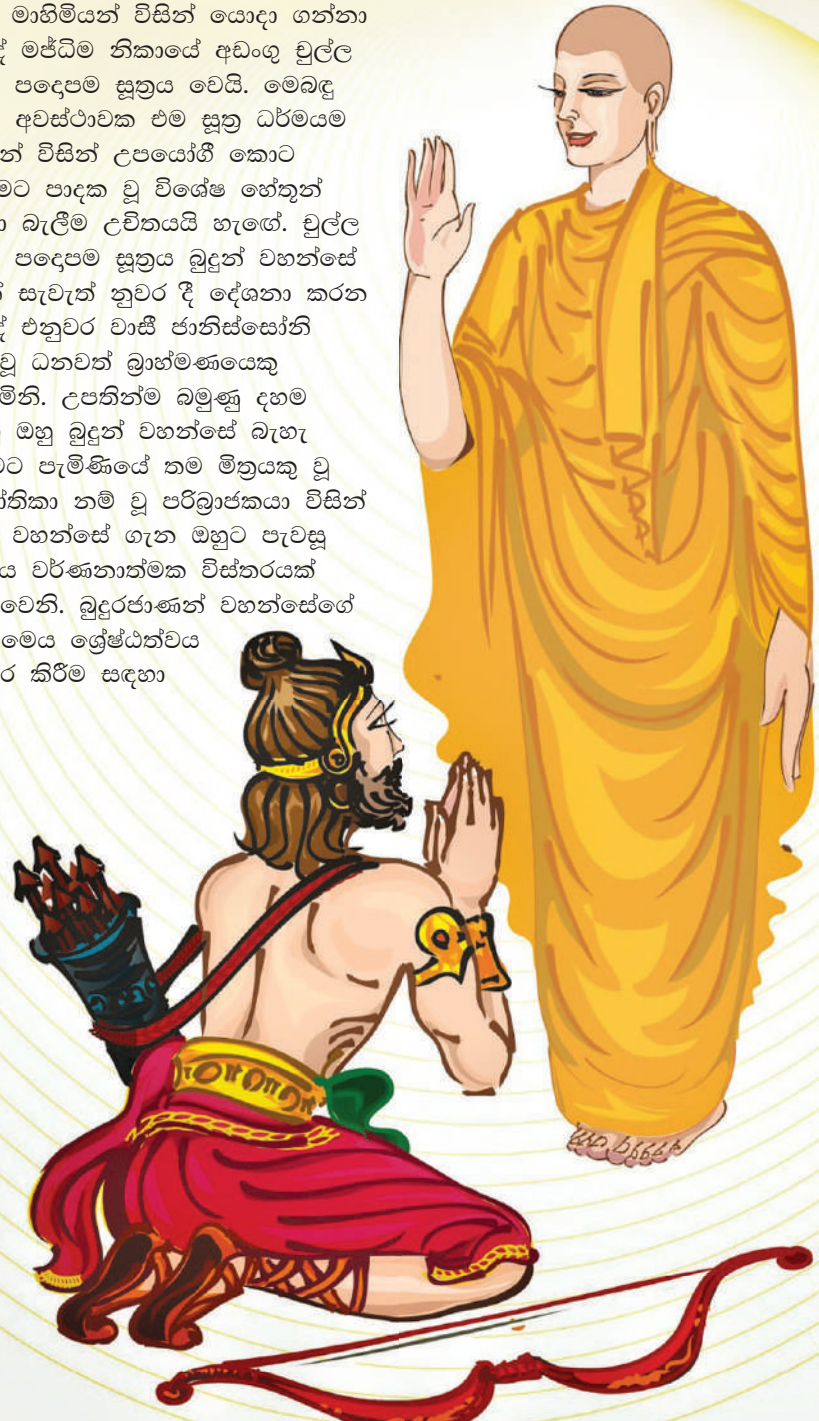
ග්‍රන්ථයන්හි සවිස්තරව දැක්වෙයි. එතුමන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් පාටලීපුත්‍ර නගරයෙහි පැවැත්වුණු තුන්වැනි ධර්ම සංගායනයෙන් පසුව, ධර්මාශෝක අධිරාජ්‍යයා, ශ්‍රී ලංකාවේ බුද්ධ ශාසනය පිහිටුවීමට කටයුතු කරන මෙන් ගිහිකල සිය පුතණුවන් වූ මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේට ආරාධනා කළ බව සඳහන් වේ.

එසේ නමුදු ඒ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ පාලකයා වූයේ මුට්සීව රජු වන අතර ඔහුගේ වයෝවෘද්ධ ස්වභාවය නිසා, බුදු දහම අවබෝධ කොට ගැනීමට ඔහු තුළ පැවති ශක්තිය ගැනත් බුදු දහම ශ්‍රී ලංකාව තුළ ප්‍රචලිත කිරීම සඳහා ඔහුගෙන් ලද හැකි සහාය ගැනත් සැක පහළ වූ හෙයින් මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ සිය ලංකා ගමනය කල් තබන ලද බව සඳහන්ය. ඓතිහාසික ග්‍රන්ථයන්ට අනුව රජකමට පත්වීමට ප්‍රථම අවදියේ පටන්ම දේවානම් පියතිස්ස රජු සහ ධර්මාශෝක අධිරාජයා ඔවුනොවුන් හමු නොවූව ද, ඔවුන් අතර දැඩි මිත්‍රත්වයක් පැවති බව තහවුරු වෙයි. සිය පියතුමන් වූ මුට්සීව රජුගේ ඇවැවෙන් දේවානම් පියතිස්ස රජු රාජ්‍යත්වයට පත්වීමෙන් පසු ඔහු සිය මිත්‍ර ධර්මාශෝක අධිරාජයා වෙත වටිනා ත්‍යාග භාණ්ඩ රාශියක් සමඟ සිය පුරෝහිත වූ අර්ටඨ බ්‍රාහ්මණයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් දූත පිරිසක් යැවූ බවද, එයින් මහත් ප්‍රීතියට පත් ධර්මාශෝක රජු විශේෂ ත්‍යාග රාශියක් ද සමඟ පූර්ණ රාජාභිෂේකයකට අදාළ වන සියලුම ආභරණ ද එම දූත පිරිස මගින් සිය මිත්‍ර දේවානම් පියතිස්ස රජු වෙත එවන ලද බවද ඓතිහාසික ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් වෙයි. එම ත්‍යාගයන් සමඟ ධර්මාශෝක රජු විශේෂ සංදේශයක් මගින් ඔහුට දන්වා සිටියේ තමන් බුද්ධ, ධම්ම සහ සංඝ යන තෙරුවන් සරණ ගොස් උතුම් ශාක්‍ය පුත්‍රයාණන් වහන්සේගේ ගිහි උච්ඡුවකු බවට පත් වූ බවත්, එතුමන් ද තෙරුවන් සරණ යන්නේ නම් මැනවි යනුවෙනි. මෙම ආරාධනය දේවානම් පියතිස්ස රජු විසින් ඉතා කැමැත්තෙන් පිළි ගත් බව සනාථ වන්නේ ඉන් පසු එළඹුණු පොසොන් පොහෝ දිනෙක, මිහිඳු මාහිමියන් සිය පිරිවරද සමඟ මිහින්තලා පව්වට වැඩම කළ අවස්ථාවේ දී එතුමන් වෙතින් පලවූ අතිගෞරවනීය හා හක්කි පූර්වක ප්‍රතිචාරයෙනි.

ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි බුදු දහම ස්ථාපිත කිරීම සඳහා සුදුසුතම කාලය නිශ්චය කිරීමෙන් පසුව මෙහි වැඩම කළ මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ සිය මංගල ධර්මදේශනය පැවැත්වීමට ප්‍රථම ප්‍රධාන කරුණු

දෙකක් ගැන සිය අවධානය යොමු කළ සේක. ප්‍රථමයෙන්ම උන්වහන්සේ ධර්මාවබෝධය සඳහා දේවානම් පියතිස්ස රජුගේ අවබෝධ ශක්තිය පිරික්සන ලද්දේ අඹ ගස් ගැන විවිධ ප්‍රශ්න මතු කරමින් බව සඳහන්ය. රජතුමන්ගේ බුද්ධිය ගැන සතුටට පත් උන්වහන්සේගේ දෙවැනි අවධානය යොමු වූයේ ස්වකීය ප්‍රථම ධර්ම දේශනයට යොදා ගත යුතු සූත්‍ර ධර්මය කෙරෙහිය. බුදුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද සූත්‍ර ධර්මයන් රාශියක් ත්‍රිපිටකයෙහි අඩංගුව පැවතිය ද මෙම ඓතිහාසික අවස්ථාවේ දී රටේ මහරජු ප්‍රධාන විශාල පිරිසක් සඳහා දේශනා කිරීමට මිහිඳු මාහිමියන් විසින් යොදා ගන්නා ලද්දේ මජ්ඣිම නිකායේ අඩංගු චූල්ල හත්ථි පදෙපම සූත්‍රය වෙයි. මෙබඳු උතුම් අවස්ථාවක එම සූත්‍ර ධර්මයම එතුමන් විසින් උපයෝගී කොට ගැනීමට පාදක වූ විශේෂ හේතූන් විමසා බැලීම උචිතයයි හැගේ. චූල්ල හත්ථි පදෙපම සූත්‍රය බුදුන් වහන්සේ විසින් සැවැත් නුවර දී දේශනා කරන ලද්දේ එනුවර වාසී ජාතිස්සෝති නම් වූ ධනවත් බ්‍රාහ්මණයෙකු අමතමිනි. උපතින්ම බමුණු දහම ඇදහූ ඔහු බුදුන් වහන්සේ බැහැ දැකීමට පැමිණියේ තම මිත්‍රයකු වූ පිලෝතිකා නම් වූ පරිබ්‍රාජකයා විසින් බුදුන් වහන්සේ ගැන ඔහුට පැවසූ අතිශය වර්ණනාත්මක විස්තරයක් හේතුවෙනි. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අනුපමය ශ්‍රේෂ්ඨත්වය විස්තර කිරීම සඳහා

පිලෝතිකා පරිබ්‍රාජකයා ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයා වෙත උපමාවක් ගෙන හැර දැක්වීය. එම උපමාව නම් තමා බුදුන් වහන්සේගේ විශිෂ්ට පිය සලකුණු හතරක් දැක මහත් ප්‍රසාදයට පත්වූ බවය. එම පිය සලකුණු හතර වශයෙන් පිලෝතිකා පරිබ්‍රාජකයා දැක් වූයේ, එකල සමාජයේ ඉතා බුද්ධිමත්, තර්කයෙහි නිපුණ, අන්‍යයන්ගේ මතයන් නිශ්ප්‍රභා කිරීමෙහි සමත් පිරිස් හතරක්, එනම් ක්ෂත්‍රිය, බ්‍රාහ්මණ, ගෘහපති සහ ශ්‍රමණ පණ්ඩිත පිරිස් හතරක් එක් එක් වාරය බැගින් බුදුන් හමුව වාද කිරීමේ අධිෂ්ඨානයෙන් පැමිණි නමුත්,

ඔවුන් බුදුන්ගේ ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීමෙන් පසුව සියලු වාදයන්, ප්‍රශ්න කිරීම්, විමසීම් පසෙක දමා බුදුන්ගේ භක්තිමත් ශ්‍රාවකයන් බවට පත්වූ අන්දමය. පිලෝතික පරිබ්‍රාජකයා විසින් කරන ලද මෙම වර්ණනාව ගැන අතිශයින් පැහැදිලි ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයා, බුදුරජාණන් හමුවට පැමිණ තමන් පිලෝතික පරිබ්‍රාජකයාගෙන් දැනගත් විස්තර මෙන්ම ඔහු පැවසූ බුදුන්ගේ චතුර්විධ පිය සටහන්වල ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ද එනම් ක්ෂත්‍රිය බ්‍රාහ්මණ ගෘහපති හා ශ්‍රවණ පිරිස් බුදුන් හා විවාද කරනු වෙනුවට උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන් බවට පත් වූ ආකාරය ඇතුළු තමන් ඇසූ සියලුම විස්තර උන්වහන්සේට ප්‍රකාශ කළ බව එම සූත්‍රයෙහි සඳහන්ය.

චුල්ලහත්ථි පදෙපම සූත්‍රයේ එන ඉහත දැක්වුණු විස්තරයෙන් පැහැදිලි වන්නේ සමාජයේ විවිධ තරාතිරම් වලට අයත් බුද්ධිමත් ජනකායක් තමන් එතෙක් ඇදහූ ආගම් හා විශ්වාසවල පවත්නා සාවද්‍ය බව වටහා ගෙන බුදුන් හමුවේ බුද්ධ ශ්‍රාවකයන් බවට පත් වූ අන්දමය. මෙම සූත්‍ර ධර්මය අනුබුදු මිහිඳු මාහිමියන් මිහින්තලා පර්වතය අසල දී එවක ලංකාධිපති වූ දේවානම් පියතිස්ස රජතුමන් ඇතුළු විශාල සම්භාවනීය පිරිසකට දේශනා කරන ලද්දේ එම දේශනය ඔවුන් සියලුදෙනා සඳහා ඉතා යෝග්‍ය වූ හෙයින් බව පැහැදිලිය.

මිහිඳු මාහිමියන්ගේ ලංකාගමනය සිදු වන සමය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති විවිධ ආගමික විශ්වාසයක් ගැන පර්යේෂණ සිදු කළ මහාවාර්ය පරණවිතාන, ආචාර්ය ඊ.ඩබ්ලිව්. අදිකාරම්, පූජ්‍ය ආචාර්ය වල්පොල රාහුල හිමි ආදී විද්වතුන් විසින් පැහැදිලි කර ඇති පරිදි, එකල ප්‍රබල ආගමික සම්ප්‍රදායන් කිහිපයක්ම ශ්‍රී ලංකාව තුළ පැවතිණි. එම විද්වතුන් විසින් පැහැදිලි කොට ඇති පරිදි මහාවංශයට අනුව විජය කුමරුගේ අග්‍ර පුරෝහිතයා වූයේ උපතිස්ස නම් වූ බ්‍රාහ්මණයෙකි. දේවානම් පියතිස්ස රජුගේ පුරෝහිතයා වූයේ ද අරිට්ඨ නම් බ්‍රාහ්මණයෙකි. එමෙන්ම විජය රජුගේ අනුප්‍රාප්තිකයා ලෙස ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වාගත් පඬුවස්දෙව් කුමරු තවත් පිරිසක් සමඟත් ඔහුගේ බිසව බවට පත්වීමට නියමිත හද්දකච්චායනා කුමරිය සහ

පිරිවරන් ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණියේ පරිබ්‍රාජක, පරිබ්‍රාජිකාවන් ලෙස වෙස් වලා ගෙන බව වංශ කථාවලින් පැහැදිලි වෙයි. පඬුවස්දෙව් රජුගේ නැගණිය වූ උන්මාද විත්‍රාවගේ පුත් වූ පණ්ඩුකාභය කුමරුන් විනාශ කිරීමට ඔහුගේ මයිලනුවන් තැන් කරද්දී, ඔහුව ආරක්ෂා කරන ලද්දේ පණ්ඩුල නමැති බ්‍රාහ්මණයා විසින් වූ අතර, ඔහුගේ පුත් වන්ද බ්‍රාහ්මණයා පසු කලෙක රජ පැමිණි පණ්ඩුකාභය කුමරුගේ අග්‍ර පුරෝහිතයා බවට පත් විය. පණ්ඩුකාභය රජුගේ පුත් මුටසීව රජුගේ පාලන කාලය තුළ බුදුදහම ශ්‍රී ලංකාවට හඳුන්වා දීමට මිහිඳු මාහිමියන් පසුබට වූයේ වංශ කථාවල සඳහන් පරිදි ඔහුගේ වයෝවෘද්ධ භාවයට අමතරව ඔහුගේ පාලන සමය තුළ බ්‍රාහ්මණවාදය ඉතා බලසම්පන්නව පැවති නිසා විය යුතු බව ද සිතිය හැකිය. පණ්ඩුකාභය රජු විසින් විවිධ ආගම් සඳහා පූජනීය ස්ථාන ඉදි කළ බව ද වංශ කථාවලින් හෙළි වෙයි. ඔහු විසින් ජෛන ආගමික නිසංඝදායන් වූ ජෝතිය සහ

කුම්භාණ්ඩ යන පූජකයන් සඳහා ආරාම ද, චිත්තරාජ නම් වූ යක්ෂයා සඳහා දෙවොලක් ද වෘක්ෂ දේවතාවකු වූ වෛශ්‍රවණ සඳහා වෘක්ෂ දේවාලයක් ද, පරිබ්‍රාජකයන් සඳහාත් ආර්ථිකයන් සඳහාත් වෙනම ආරාම ද ඉදි කළ බවත් වංශ කථාවන්හි සඳහන් වෙයි. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ මිහිඳු මාහිමියන්ගේ ප්‍රථම ධර්මදේශනයට සවන් දී සිටි දේවානම්පියතිස්ස රජු සහ පිරිවර ජනතාව ඉහත දැක්වුණු විවිධ ආගමික විශ්වාසයන්හි එල්බගෙන සිටියවුන් බවත්, ඒ බව හොඳින් අවබෝධ කොට සිටි මිහිඳු මාහිමියන්, එබඳු මිථ්‍යා දූෂ්ටියන්හි නිරර්ථක භාවය විදහා දැක්වීම සඳහා ඉතාමත් උචිත වූ චුල්ල හත්ථි පදෙපම සූත්‍රය දේශනා කළ බවත්ය. එම සූත්‍රයේ සඳහන් වන ක්ෂත්‍රිය, බ්‍රාහ්මණ, ගෘහපති සහ ශ්‍රමණ පිරිස් බුදුන් වහන්සේගේ ධර්මය අවිවාදයෙන් පිළිගෙන බුද්ධශ්‍රාවකයන් බවට පත්වූ අයුරු මහත්වූ ඇත් පිය සලකුණු හතරක උපමාවකින් විස්තර කෙරෙන එම සූත්‍ර දේශනාව මිහිඳු මාහිමියන්ගේ අපේක්ෂිත කාර්ය භාරය සඳහා ඉතාමත් උචිත වූ බව පැහැදිලි වන්නේ මිහින්තලා පව්වේ සිටි ජනකාය අතර ඉහත සඳහන් සිව් වැදූරුම් පිරිසම සිටි බව සිතිය හැකි හෙයිනි. චුල්ල හත්ථි පදෙපම සූත්‍රයේ අවසන් කොටස තුළ අඩංගු වූ බුදු වදනින් පැහැදිලි වනුයේ මිථ්‍යා දූෂ්ටි ප්‍රභාණය බුදුන්ගේ උන්තරීතර කර්තව්‍යය නොවූ බවත් සකල මනුෂ්‍යයා වෙත දයාවෙන්, අනුකම්පාවෙන්, මෛත්‍රියෙන් යහමඟට යොමු කර සදාකාලික නිර්වාණ සුවය අවබෝධ කරවීම උන්වහන්සේගේ උතුම් අභිමතාර්ථය වූ බවත්ය. ඒ බව සනාථ වන්නේ එම සූත්‍ර දේශනාවෙහි සඳහන් පරිදි බුදුන් විසින් ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයා වෙත කරන ලද ප්‍රකාශයෙනි. එනම් "බ්‍රාහ්මණය ඔබ විසින් පවසන ලද ඇත් පිය සලකුණු විස්තරය අසම්පූර්ණය. එම ඇත් පිය සලකුණෙහි සම්පූර්ණ විස්තරය අසා අවබෝධ කොට ගනු මැනවි" යනුවෙනි. ඒ සූත්‍රය අනුව බුදුන් ඉහත පරිදිම ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයාට තවත් උපමාවකින් ඒ බව විස්තර කරන සේක්,

**ශ්‍රී ලංකාදීවිපයෙහි
බුදුදහම ස්ථාපිත කිරීම
සඳහා සුදුසුතම කාලය
නිශ්චය කිරීමෙන් පසුව
මෙහි වැඩිම කළ මිහිඳු
මහ රහතන් වහන්සේ
සිය මංගල ධර්මදේශනය
ඇවැත්වීමට ප්‍රථම ප්‍රධාන
කරුණු දෙකක් ගැන සිය
අවධානය යොමු කළ සේක.
ප්‍රථමයෙන්ම උන්වහන්සේ
ධර්මාවබෝධය සඳහා
දේවානම් පියතිස්ස
රජුගේ අවබෝධ ශක්තිය
පිරික්සන ලද්දේ අභිගස්
ගැන විවිධ ප්‍රශ්න මතු
කරමින් බව සඳහන්ය.**

යම්කිසි වනවාසී පුද්ගලයෙකු වනයේ දිගු හා පුළුල් ඇත් පිය සලකුණක් දකින්නේ ද, ඔහු එය විශාලතම හස්ති රාජයකුගේ යයි නිගමනය නොකරන්නේ විශාල පාද ඇති කුරුමිටි ඇතින්නන් වනයෙහි ගැවසෙන බව ඔහු හොඳින් දන්නා නිසාය. තවත් තැනක විශාල පාද සලකුණක් ද අවට ගස්වල ඇතිල්ලුණු සටහනක්ද දකින නමුත් එයද විශාලතම හස්ති රාජයකුගේ යයි නොසිතන්නේ ගස්වල ඇඟ උලන ඇතින්නන් ද වනයෙහි සිටින බව ඔහු දන්නා හෙයිනි. තවත් තැනක විශාල පාද සටහනක්ද, ගස්වල ඇඟ ඉලු ලකුණුද ගස්වල දළ සලකුණුද දකින නමුත් ඔහු එය ද මහත් හස්තිරාජයකුගේ යැයි නොසිතන්නේ එබඳු උස ඇතින්නියන් වනයේ සිටින බව දන්නා නිසාය. මහ හස්තිරාජයා සොයමින් එම වනවාසියා තවත් දුර යන අතර දිගු හා පුළුල් වූ ඇත් පිය සටහන් ද ගස්වල පිට ඉලු තැන් ද, දළවලින් සිදුරු කළ තැන් ද, උස් ගස්වලින් කඩා දැමුණු අතු ද, දකින අතර,

ඒ නම් මහා හස්තිරාජයාම වන්නේ යයි මැනවින් අවබෝධ කොටගෙන අවට බලනුයේ, ගසක් මුල හෝ එළිමහනෙහි ඇවිදින්නා වූ හෝ වැතිර සිටි මහා හස්තිරාජයා දැක ඒ තෙමේ මහා හස්තිරාජයා වශයෙන් හඳුනා ගන්නේය යනුවෙනි.

මෙම උපමාවත් සමගම බුදුන් වහන්සේ ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයාට ප්‍රකාශ කරන්නේ, ඉහත කී පරිද්දෙන්ම යම්කිසි පුද්ගලයකු බුදුන් වහන්සේ වෙතින් බුදුදහම ශ්‍රවණය කොට මහත් ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි බිමට පැමිණ, සියලු අකුසලයන්ගෙන් වැළකී යහපත් ජීවන චර්යාවකට අවතීර්ණව, අල්පෙච්ඡාවෙන්, ඉතා සැහැල්ලු සිතින්, සීලවන්තව, අධ්‍යාත්මික සුවය ලබමින් තමන්ගේ සය වැදුරුම් ඉන්ද්‍රියයන් සංවර කර ගනිමින්, ආර්ය ශීලයෙන් ද ආර්ය ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් ද, ආර්ය සති සම්පජානයෙන්ද පරිපූර්ණව, ආරණ්‍ය රුක්මලුල ආදී විවේක සේනාසනයන්හි භාවනානුයෝගීව, පංච නිරවණයන් පහ කොට, සමාධිගතව, ධ්‍යානයට සමවදින අතර එම සම්පන්නිය

පමණක් තථාගතයන් වහන්සේගේ උතුම් පිය සටහන යැයි සැලකිය හැකි බවය. එසේම පිළිවෙලින් දෙවැනි ධ්‍යානයටද, තුන්වැනි හා සිව්වැනි ධ්‍යාන සමාපත්තීන්ට සමවැදි අවසානයෙහි චතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධයෙන් සියලුම ආශ්‍රවයන්ගෙන් මිදී විමුක්ති ඥාන අවබෝධය ලබා ගනිමින් සංසාර චක්‍රය කෙළවර කොට ගනිමින් නිර්වාණ සුවය ලබාගත හැකි බව ද බුදුන් වහන්සේ ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයාට විස්තර කරමින්, එම මාර්ගාවබෝධය තුළින් බුදුන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුද්ධත්වයත්, ධර්මයේ ස්වාධ්‍යාත බවත් යහමගට පිළිපත් මහා සංඝ යාන් ගැන සාක්ෂාත් කොට දැන ගත් කල්හි නියම මහා හස්ති රාජයකු දුටු වනවාසියා පිළිබඳවූ හස්තිපාද උපමාව මනාව පරිපූර්ණ වන බවද වදාළ සේක. එම දේශනය ඇසූ ජානුස්සෝති බ්‍රාහ්මණයා බුදුන් හමුවේ බුදුදහම වැළඳගත් බව ද වුල්ලහන්ටී පදෙපම සූත්‍රයෙහි සඳහන්ය. මිහිඳු මාහිමියන් විසින් මෙම සූත්‍ර දේශනාව මගින් සකල ලක්වැසි ජනතාවට පැහැදිලි කොට ඇත්තේ, විවිධ මිථ්‍යා දූෂ්ඨීන්ගෙන් බැහැරව ජාති, ජරා, මරණ දුක්ඛ, පරිදේව ආදී දුක් ජීවාවන්ගෙන් මිදී පරම ශාන්ති සුවය ලද හැකි එකම මාර්ගය බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශිත ශ්‍රී සද්ධර්මය පමණක් බවය. ඓතිහාසික පොසොන් පොහෝ දින දේවානම් පියතිස්ස මහරජු ප්‍රධාන ශ්‍රී ලංකාවාසීන් වෙත සිදු කරන ලද ප්‍රථම ධර්ම දේශනය සඳහා මිහිඳු මාහිමියන් විසින් වුල්ලහන්ටී පදෙපම සූත්‍රය උපයෝගී කොට ගන්නා ලද්දේ එකල ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති තත්කාලීන මිථ්‍යාදූෂ්ටීන් පහ කිරීමටත්, සංසාරගත දුක්ඛ සමුදාය කෙළවර කොට සදාකාලික සුවය ගෙන දෙන නිර්වාණ මාර්ගය අවබෝධ කරවීම සඳහා එකම මාර්ගය වන්නේ බුද්ධ ධර්මය පමණක් බව සකල ලංකාවාසීන්ට තහවුරු කිරීමට බව මැනවින් පැහැදිලි වෙයි.

මා නව ශිෂ්ටාචාරයන්හි, ආධ්‍යාත්මික පෝෂණය සඳහා බෙහෙවින් උපකාරී වූයේ ආගම ය. එබැවින් ආගම මිනිසාගේ ජීවිතය හා බද්ධ වූවකි. ඒ ඒ ආගමික ප්‍රතිපදාවන්හි, පිළිගත් වරණ ධර්ම සමූහයක් ඇත. ඒවා පුද්ගලයාගේ දෙලොව හිත වැඩ පිණිස ඉවහල් වෙනැයි විශ්වාස කෙරුණි. එබඳු දේ පුරුෂාර්ථ ලෙසින් ව්‍යවහාරයට පැමිණි බව පෙනෙයි. භාරතීය හින්දු සමය තුළ ධර්ම, අර්ථ, කාම, මෝක්ෂ ලෙසින් පුරුෂාර්ථ හතරක් ඇත.

පුරුෂ අර්ථ ද්විධාන දෙක සන්ධි වීමෙන් පුරුෂාර්ථ යන පදය සකස් වෙයි. පුරුෂ යන්නෙන් මනුස්සයා, සත්ත්වයා යන අදහස ගම්‍ය වේ. අර්ථ යන්න විවිධාර්ථවත් පදයකි. හිත වැඩ, ධනය, බුද්ධිය, ශක්තිය, නිව්‍යානතිය, වැළැක්ම වශයෙන් ඊට අර්ථ දැක්විය හැකියි. පුරුෂාර්ථ යන්නට බෞද්ධ අර්ථය සෙවීමේ දී, වඩාත් යෝග්‍ය නිර්වචනය වන්නේ "හිතවැක්ෂ" යන්නයි. ඒ අනුව මිනිසාගේ ජීවිතයේ හිතවැඩ පිණිස උපස්ථම්භක වන දේ නැතහොත් ජීවිතයක උසස් දේ ලෙස සලකන සියල්ල බෞද්ධ පුරුෂාර්ථ ලෙසින් සැලකිය හැකි ය.

ජීව සන්තතිගේ උපස්ථ සත්ත්වයා මිනිසාය. ඔහු අනෙක් සත්ත්ව ප්‍රජාවෙන් වෙන්කොට හඳුනා ගැනීමේ ලක්ෂණ වන්නේ පුරුෂාර්ථයන්ය. "පුරුෂාර්ථ සාධනය පරිපූර්ණ මිනිසකු බිහිකරයි" යන්න අතීතයේ සිටම පිළිගත් කරුණකි.

මිනිසාගේ භෞතික අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමෙන් පමණක් විමුක්තිය ලැබිය හැකි යයි පිළිගත් ලෝකායත වාදීහු මරණාසන්න මොහොත තෙක් සැප අනුවභව කරමින් ජීවිතව විසිය යුතු බව ප්‍රකාශ කළහ.

විමුක්තිය සාධනය පිණිස ඉවහල් වන්නේ භෞතික අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ කිරීමද නැතහොත් ආධ්‍යාත්මික

අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ කිරීමද? මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු හින්දු සමය අධ්‍යයනය කිරීමෙන් සපයාගත හැකියි. ආධ්‍යාත්මික ශික්ෂණය සර්වාර්ථ සිද්ධියට හේතු වේ. හින්දු දර්ශනයට අනුව ධර්ම, අර්ථ, කාම, මොක්ෂ යන සතර අනුගමනය කිරීමේ දී ජීවිතය අවස්ථා හතරකට බෙදනු ලබයි. ඒ බ්‍රහ්මචාරී, ගෘහස්ථ, වානප්‍රස්ථ, සන්‍යාසී වශයෙනි. මෙහි

ධර්ම පුරුෂාර්ථයෙන් බ්‍රහ්මචාරී අවධියත්, අර්ථ, කාම දෙක ගෘහස්ථ ජීවිතයටත්, වානප්‍රස්ථ හා සන්‍යාසී අංග දෙකම මෝක්ෂ අවධියත්, ආදේශ කර ඇත. ඉන් බ්‍රහ්මචාරී, වානප්‍රස්ථ හා සන්‍යාසී අවස්ථා තුනම ආධ්‍යාත්මික ශික්ෂණය පිණිස හේතු වේ. කාම, අර්ථ වශයෙන් දැක්වෙන භෞතික අවශ්‍යතා ගෘහස්ථ ජීවිතයට පමණක් සීමාකර ඇත.

මේ අනුව සෑම ආගමක්ම සමාජගත මෙන්ම සන්නානගත පාරිශුද්ධත්වය සඳහා ඉවහල් වන "ධර්ම" පුරුෂාර්ථ වශයෙන් අගය කර ඇත. භෞතික අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ වූ පමණින් පුද්ගල ජීවිතය අර්ථවත් නොවේ. මිනිසාට මෙන්ම නිරිසන්තන සත්ත්වයාට ද භෞතික අවශ්‍යතාවන් ඇත. ඒ අර්ථයෙන් මිනිසා හා නිරිසන්තන සත්ත්වයන් අතර සමානත්වයක් පවතී, එහෙත් ඔවුන් අතර පවත්නා වෙනස නම් මිනිසා හොඳ නරක අවබෝධ කොට ගෙන ගුණධර්ම ආරක්ෂා කරමින් ජීවත්වීම හා නිරිසන්තන සත්ත්වයා එසේ නොවීමයි. යම් හෙයකින් මිනිසා ගුණධර්ම පක්ෂයෙන් පිරිහෙන්නේ ද හෙතෙම නිරිසන්තක හා සමාන වේ.

මනුෂ්‍යත්වය විනිශ්චයට හාජනය වන්නේ සදාචාරාත්මක මිණුම්දඬු මගිනි. ඒ තුළින් පුරුෂාර්ථ ඇගයුම්කරනයට ලක් කෙරේ. විද්‍යාව, තපස, දානය, ඥානය, සීලය, ගුණය හා ධර්මය පුද්ගලයා තුළින් අර්ථවත් නොවන කල්හි හෙතෙම නිරිසන්තන සත්ත්වයකු හා සමාන වේ. පුද්ගලයාගේ ජීවිතය පරිපූර්ණ වීමට නම් විද්‍යාව හා චාරණය සමගාමීව ඔහු තුළ පිහිටිය යුතු බව එමගින් අවධාරණය වේ.

බෞද්ධ චින්තනය තුළ මිනිසාගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ඇගයුම් කරන්නේ, සදාචාරය, මානසික ශික්ෂණය හා අවබෝධය යන කරුණු මත මිස ධනය, බලය, කුලය යන නිර්ණායක මත නොවේ.

බෞද්ධ පුරුෂාර්ථ පිළිබඳ විමසුමක්

ආචාර්ය වාවිවේ ධම්මරක්ඛිත හිමි

මෙම කරුණු ගැඹුරින් විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් ප්‍රකට වන්නේ බුදුදහම පුරුෂාර්ථ ලෙසින් සලකන ද පුද්ගල විමුක්තියට පාදක වන්නා වූ දේ බවයි. ඒ අනුව බුදු දහමේ උත්තරීතර පුරුෂාර්ථය වන්නේ විශුද්ධි ප්‍රතිලාභයයි. ඒ සඳහා ගිහි පැවිදි, හීන ප්‍රහීන වශයෙන් හේදයක් නොමැත. එක් එක් පුද්ගලයාට ශක්ති පමණින් ඤාණ පමණින් උත්සාහවත් වන ප්‍රමාණයට ප්‍රතිඵල අත්පත්කර ගත හැකියි. සන්තානය තුළ මිලිනව පවත්නා පිවිතුරු බව හා ශක්‍යතා තමා විසින්ම පුබුදුවා ගත යුතුවේ. බාහිර බලවේග විශ්වාස කිරීමක් හෝ ඒවායෙහි පිහිටාධාරයක් අපේක්ෂා කිරීම බුදු දහමට එකඟ නැත.

පාපකාරී ක්‍රියාවන් හි යෙදෙන්නා එයින් ම කෙලෙසීමට පත්වේ. යමෙක් ඉන් වැළකෙන්නේ වේ ද හෙතෙම පාරිශුද්ධත්වයට පත් වේ. පිරිසිදු වීම මෙන්ම අපිරිසිදු වීම පුද්ගලයා තුළම ජනිත වේ. වෙන කෙනකුට තවකෙකු පාරිශුද්ධත්වයට පත් කළ නොහැක. බුද්ධාදී උතුමන් ලෝකයෙහි පහළ වන්නේ දුකින් ජීවිතව වෙසෙන සත්ත්වයා දුක්ඛ නිස්සරණයට

බුදුදහම පුරුෂාර්ථ ලෙසින් සලකන දෑ පුද්ගල විමුක්තියට පාදක වන්නා වූ දේ බවයි. ඒ අනුව බුදු දහමේ උත්තරීතර පුරුෂාර්ථය වන්නේ විශුද්ධි ප්‍රතිලාභයයි. ඒ සඳහා ගිහි පැවිදි, හීන ප්‍රහීන වශයෙන් හේදයක් නොමැත. එක් එක් පුද්ගලයාට ශක්ති පමණින් ඤාණ පමණින් උත්සාහවත් වන ප්‍රමාණයට ප්‍රතිඵල අත්පත්කර ගත හැකියි.

පැමිණ වීම සඳහායි. අවිද්‍යාවෙන් වෙළී මෝහාන්ධකාරයෙහි නිමග්නව වෙසෙන පුද්ගලයා ඉන් මුදවාලීම බෞද්ධ පුරුෂාර්ථයන් හි පරමාර්ථය යි. බුදු හිමියන් ප්‍රධාන ශ්‍රාවක සංඝයා උදෙසාගයෙන් ධර්මචාරිකාවෙහි යෙදුණේ අවිද්‍යාවෙන් වෙළී මිථ්‍යා දිවියියෙන් යුතුව දුකින් ජීවිතව විසු ජනයාට

සම්මා දිවියිය පසක් කරලීම පිණිස ය.

බුද්ධකාලීන භාරතයෙහි ආගමික දාර්ශනික චින්තන ධාරාවන්හි විසුද්ධි ප්‍රතිලාභය පිණිස විවිධ ප්‍රතිපදාවන් නිර්දේශ කර ඇත. අකිරියවාදය, අහේතුවාදය, අනේකාන්තවාදය, නිත්‍යපදාර්ථ වාදය හා භෞතිකවාදය ඒවා අතර ප්‍රධාන ය. මේ සියල්ල බුදුදහම ප්‍රතික්ෂේප කරයි. බුදුදහම අනුව චිත්ත විසුද්ධිය ආධ්‍යාත්මික පාරිශුද්ධත්වයේ අගුළුවලයයි. එය උදක ශුද්ධියෙන් හෝ අද්‍යශ්‍යමාන බලවේගයක පිහිටාධාරයෙන් හෝ උදාකරගත නොහැක. පුද්ගලයාගේ විමුක්තිය ඔහු තුළම ඇත. එය වෙනත් අයෙකු තුළ පවත්නා ශක්තියක් නොවේ. බුද්ධාදී උතුමෝ සත්‍යයේ මාර්ගය ලොවට පෙන්වා දෙන්නාහ. එම මාර්ගයෙහි ගමන් කොට යථාර්ථාවබෝධය තුළින් සත්‍යය පසක් කිරීම හුදී ජනයාගේ කාර්යයි.

පුද්ගලයා ස්වභාවයෙන්ම සන්තානගත මෙන්ම සමාජගත බන්ධන සහිතව වාසය කරයි. ඉන් මිදීම සඳහා ත්‍රිවිධාකාර ප්‍රතිපදාවක් බුදු සමයෙන් නිර්දේශිත ය. සදාචාර සංවර්ධනය පළමු වැන්නයි. ඒ තුළින් ක්‍රමානුකූලව චිත්ත සමාධියට පිවිසීම දෙවන පියවරයි. අවසන් පියවර වන්නේ චිත්ත සමාධිය උපරිම වශයෙන් ප්‍රගුණ කොට ප්‍රඥාවබෝධය ලැබීමයි. සන්තාන ගත මෙන්ම සමාජගත සියලු ගැටලු නිරාකරණය කරගත හැකි ක්‍රමවේදය මෙයයි.

බෞද්ධ පුරුෂාර්ථයන්හි පදනම ස්වාර්ථය තුළින් පරාර්ථය සැලසීමයි. නැතහොත් ආත්ම විමුක්තිය තුළින් සමාජ විමුක්තිය සැලසීමයි. මේ පුරුෂාර්ථ සාධනය සඳහා උත්සාහවත් වන පුද්ගලයා සිය චිත්තනය මෙන්ම ක්‍රියාව ප්‍රකට කරන ආකාරය මජ්ඣිම නිකායේ චූළ සච්චක සූත්‍රයෙන් පැහැදිලි වේ. එය පුද්ගලයා අවශ්‍යයෙන්ම ප්‍රගුණ කළයුතු කරුණු පහකි.

බුද්ධො සො භගවා බොධාය ධම්මං දේසේති
 දනෙනා සො භගවා දමතාය ධම්මං දේසේති
 සනෙනා සො භගවා සමතාය ධම්මං දේසේති
 තිණේණා සො භගවා තරණාය ධම්මං දේසේති

පරිනිබ්බූතො සො භගවා පරිනිබ්බාණාය ධම්මං දේසේති බෝධිය, දමථය, සමථය, තරණය, නිබ්බාණය, අවබෝධ කළ පුද්ගලයා සෙසු අය තුළ එම අවබෝධය ඇති කිරීමෙහිලා උත්සුක විය යුතුයි. බෝධිය නම් අවබෝධයයි. මූලික දේශනාවන් හි විද්‍යාව පහළවිය. (විජ්ජා උදපාදි) ආලෝකය පහළවිය (ආලොකො උදපාදි) ඥානය පහළවිය (ඥානං උදපාදි) ලෙසින් විග්‍රහවන්නේ මේ අවබෝධයයි. බෞද්ධ චින්තනයට අනුව මිනිසා ප්‍රබුද්ධත්වයට, පරම පූර්ණත්වයට පත්වන්නේ මේ අවබෝධයෙනි. එය සාංසාරික ජීවිතයේ පුද්ගලයා ලබන අවසානික කුඩුප්‍රාප්තිය යි.

දමථය (දනෙතා) නම් කාසික වාචසික සහ මානසික වූ ත්‍රිවිධාකාර ශික්ෂණයයි. ප්‍රඥව ඔපවත්වන්නේ ශික්ෂණය තුළිනි. හී වඩුවා හීදුණ්ඩෙහි වක ස්වභාවය සෘජු කරන්නේ යම් සේ ද එලෙස ඥානවත්තයා වංචලවූත් වපලවූත් සිය සිත සෘජු කරයි.

කාසික දමථය චිත්ත දමනයටත්, චිත්ත දමථය මානසික දමථයටත් පාදක වෙයි. එහෙයින් එය බෞද්ධ පුරුෂාර්ථ සාධනයේ පදනමයි. අවසාන වශයෙන් සිත දමනය කිරීම පුද්ගලයාගේ පරම සුවයට හේතුවකි.

සිතෙහි ශාන්ත බව, දාන්ත බව, මාදු බව, සන්සුන් ස්වභාවය සමථය යි. අෂ්ටලෝක ධර්මය විෂයෙහි අකම්පිතව උපේක්ෂාව හඡනය කිරීම යි. සුඛ දුක්ඛ දෙකිනි නිස්සොක වීම, පුද්ගලයා කෙරෙහි මෙන්ම දේපළ විෂයෙහි නොඇලී සෝක රහිතව විසීම දෙලොව හිත වැඩ පිණිස හේතු වේ. එය උසස්ම මංගලය යි.

සන්තානගත බන්ධනයන්ගෙන් වියුක්තව සංසාර ඕසයෙන් එතෙරව දුක්ඛ නිස්සරණයට පැමිණීම තරණයයි. සතිසම්පජ්ඤායෙන් තැන්පත්ව ඉන්ද්‍රිය දමනය තුළින් කෙලෙස් ඕසයට යට නොවීම බෞද්ධ චින්තනයේ ආවසානික පරමාර්ථය යි. නිවන බුදු සමයේ අවසාන මෙන්ම පරම පුරුෂාර්ථය යි. භව නිරෝධය මෙන්ම (භව නිරොධො නිබ්බානං) ඡාති සහ මරණයෙහි අවසානය (ඡාති මරණස්ස අන්තං) නිවන යි. සුත්‍රාගත දේශනාවන්ට අනුව දුක්ඛනිරෝධය එහි නොපැවැත්ම සංසිද්ධ නිර්වාණාවබෝධය යි. බුදුදහමේ අවසාන වූත්, උත්කාෂ්ඨ මෙන්ම පරමවූත් ආවේදයිත සැපය මෙම නිර්වාණයයි. සංකෂේප කර දක්වන්නේ නම් සියලු පව්වලින් බැහැරව, කුසල වේතනා වර්ධනය කිරීමෙන් චිත්ත දමනය ලැබීම බෞද්ධ පුරුෂාර්ථය යි.

සමස්තයක් වශයෙන් බෞද්ධ පුරුෂාර්ථ අංශ දෙකකට වර්ග කළ හැකිය.

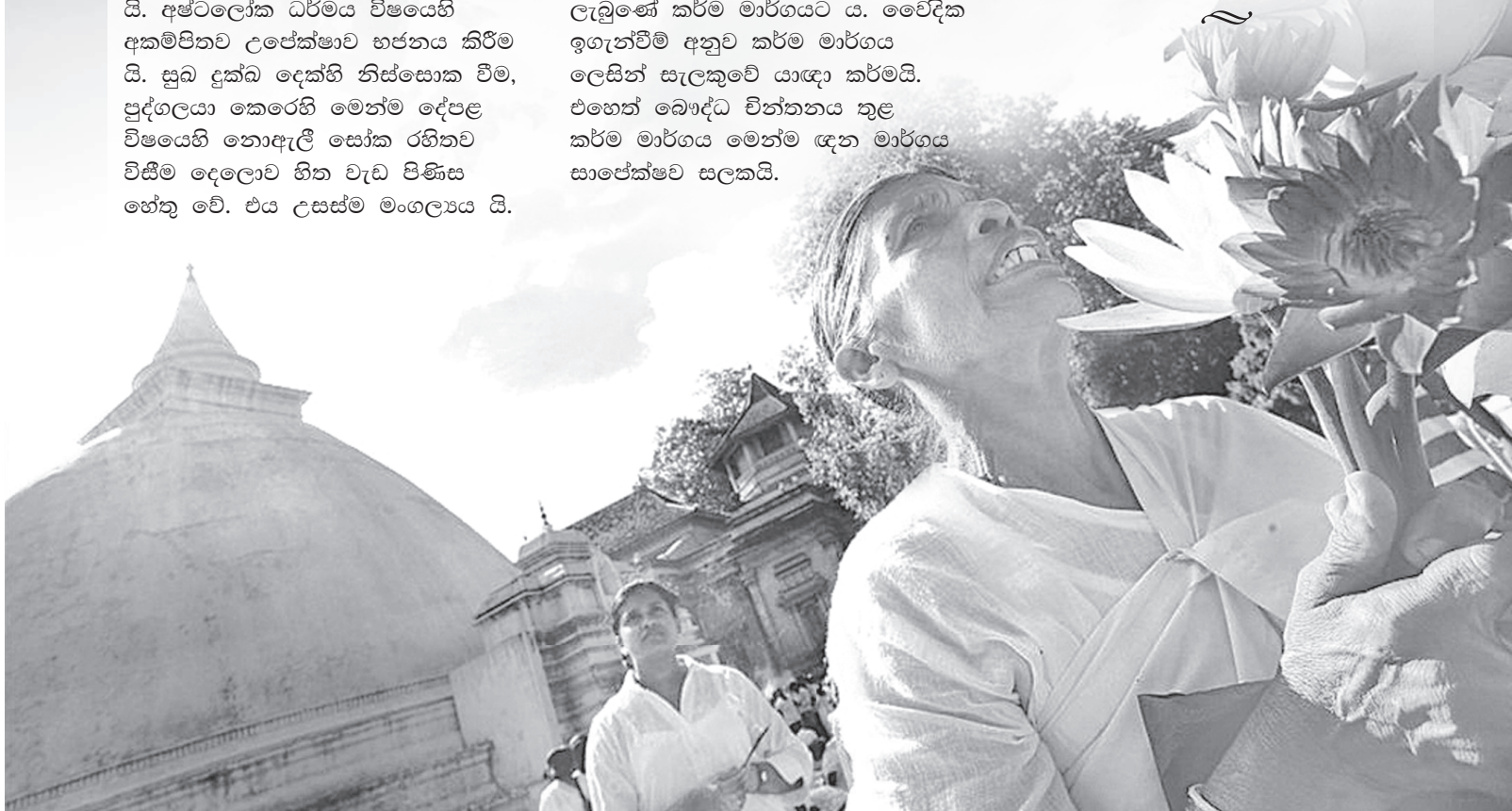
1. ශීල මාර්ගය හෙවත් වරණධර්ම
2. ඥාන මාර්ගය හෙවත් විද්‍යාව කරුණාව හා ප්‍රඥව ප්‍රගුණ කිරීම සඳහා විද්‍යාව මෙන්ම වරණය සාපේක්ෂව පැවතිය යුතු බව වූල සවිචක සුත්‍රයෙන් ප්‍රකට වෙයි. ඇතැම් සමය දර්ශනයන්හි ප්‍රමුඛතාව ලැබුණේ කර්ම මාර්ගයට ය. වෛදික ඉගැන්වීම් අනුව කර්ම මාර්ගය ලෙසින් සැලකුවේ යාඥා කර්මයි. එහෙත් බෞද්ධ චින්තනය තුළ කර්ම මාර්ගය මෙන්ම ඥාන මාර්ගය සාපේක්ෂව සලකයි.

බෞද්ධ ආර්ය මාර්ගයෙහි ප්‍රථම පියවර සම්මා දිට්ඨියයි. දර්ශනය යහපත් කළ අවබෝධය නිරවුල් ය. සම්මා දිට්ඨිය පූර්වාංගම වූ ආර්ය ප්‍රතිපදාව ශීල සමාධි ප්‍රඥ නම් වූ සම්මා දිට්ඨිය තුළ විද්‍යාව හෙවත් අවබෝධය මූලික වෙයි. සීලය පදනම් කොටගත් ආර්ය මාර්ගය පිළිවෙළින් ප්‍රඥවබෝධය කරා ගමන් කරයි. ශීලය යම් තැනෙක ද ප්‍රඥව එතැන ය. ප්‍රඥව යම් තැනෙක ද ශීලය එතැන ය.

දුක්ඛ සමුදයට ප්‍රමුඛතම සාධකය නම් ප්‍රපඤ්ච ලෝකය තණ්හා දිට්ඨි මාන වශයෙන් අස්මි මානය කිරීම යි. එමගින් අධානග්‍රාහී දුෂ්ටි වර්ධනය වේ. එය විපරිත බුද්ධියට පාදක වෙයි. මෙම තත්වය තුළ තෘෂ්ණාවෙන් පිරි ප්‍රපඤ්ච ලෝකය විෂයෙහි අනවබෝධය ආකල්පයක් ඇතිවීම අවිද්‍යාවයි. සාංසාරික දුක්ඛ ස්වභාවය ඇති වන්නේ අවිද්‍යාව තුළින් ඇති වන සංකල්ප හේතුවෙනි.

අවිද්‍යාව මුල්කොට ගත් සංකල්ප රාශියෙන් විනිර්මුක්ත විය හැක්කේ, ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රවිශ්ට වීමෙනි. ඒ තුළ ප්‍රගුණ කළ යුතු ආකල්ප අවශ්‍යයෙන්ම විරාගි ලක්ෂණ දනවන සුළුය.

(අභිපූජ්‍ය ඇලිකේවෙල සීලානන්ද නාහිමි සම්බෝධිති කානියෙන් උපුටා ගන්නා ලදී)

කෝට්ටේ ආනන්ද ශාස්ත්‍රාලයේ ආචාර්ය ශාස්ත්‍රපති බෝදාගම සීලවිමල හිමි

"තථාගත පපවේදිනො ධම්ම විනයෝ භික්ඛවේ විවටො විරොචති, නො පරිච්ඡන්තො...."

මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද ධර්ම විනය විවෘතව තිබෙන තරමට ප්‍රචාරය වූ තරමට බැබළෙයි. වැසී තිබෙන තරමට නොබබළයි.

(අ. නි. නික නිපාත)

මෙහි බෝධිසත්වයන් විවරණ ලැබීම, තුන් බෑ ජටිලයන් දමනය කිරීම සඳහා බුදුහාමුදුරුවෝ උරුවෙල් දැනවීමට වැඩීම, අගසවි සැරියුත් මහරහතන් වහන්සේ තම මෑණියන්ගේ නිවසේ දී පිරිනිවන් පෑම, පසුවස් පවාරණය, කඩින විවර පූජාව කළ හැකි අවසන් දිනය වීම, මෙහි බෝධි සත්වයන් ගෞතම බුදුරාජණන් වහන්සේ වෙතින් පැවිදි බීමට පත්වීම, ප්‍රථම ධර්ම දූත හැට නම ධර්ම ප්‍රචාරයෙහි යෙදවීම වැනි කරුණුවලින් පූජනීයත්වය ගෞරවනීයත්වයට සම්භාවනීයත්වයට පත් පොහෝ දිනයක් ලෙස ඉල් පුර පසළොස්වක පොහෝ දිනය සැලකිය හැකිය.

ගෞතම බුදුරාජාණන් වහන්සේගේ ජීවිතය වනාහි ලොව අසමාන වූ මහා වර්තයකි. සම්බුද්ධ ජීවිතය පුරා ගැබ්ව එන මහාගුණ සමුදාය ලොව වෙනත් කිසිදු මනුෂ්‍යයකුගේ ජීවිත කතාව තුළින් දැකිය නොහැක්කකි. වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි තරමේ ලෞකික හා ලෝකෝත්තර වූ උදාර ගුණ සමුදායකින් සම්බුදු සිරිත සපිරී ඇත.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උත්සාහය වූයේ තමන් වහන්සේ දැන හඳුනාගත් උතුම් තත්වයෙහි යථා ස්වභාවය හා මේ කාර්ය සාඵලයෙහි අනුපම හා අමරණීය සේවයක් පස්වග තවුසන්ගෙන් සිදු විය.

බුදුරාජණන් වහන්සේ බරණැස් නුවර ඉසිපතනයේ දී කොණ්ඩඤ්ඤ, හද්දිය, වප්ප, මහානාම, අස්සජී යන තවුසන්ට දහම් දෙසීමෙන් පසු ප්‍රථමයෙන් ධර්මාවබෝධය

පස්වග මහණුන්ගේ ධර්මදූත සේවාව

ලබා ගත්තේ කොණ්ඩඤ්ඤ තවුසා ය. ඔහු බුදුපියාණන් වහන්සේ වෙතින් පැවිද්ද හා උපසම්පදාව ඉල්ලා සිටි හෙයින් "එව මහණ" (ඒහි භික්ෂු) යනුවෙන් කරන ලද ප්‍රකාශයට පැවිද්ද හා උපසම්පදාව විය. සෙසු තවුසන් ද එසේ ඉල්ලා සිටි හෙයින් "එව මහණෙනි" (ඒහි භික්ඛවේ) යන කැඳවීමේ ප්‍රකාශයට ඔවුන්ගේ ද පැවිද්ද සහ උපසම්පදාව විය. තවුසන් වශයෙන් හෙවත් ග්‍රමණ ජීවිත ගත කරමින් සිටි මේ

පස්දෙනා බුදුරාජණන් වහන්සේගේ අනුගාමිකයන් බවට පත් වූයේ මගඵල ලැබීමෙන් අනතුරුව ය. බුද්ධ ශාසනයෙහි පැවිදි උපසපත් බව ලද පළමු ශ්‍රාවකයෝ මොවුහු ය. මේ පස්දෙනා රූපාදි පඤ්චස්කන්ධ ධර්මයෙන් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම ලක්ෂණයන් විවරණය කෙරෙන අනන්ත ලක්ඛණ ධර්ම දේශනාව ශ්‍රවණය කිරීමෙන් සකල ආශ්‍රම ධර්මයන් ප්‍රතිණ කිරීමෙන් නිර්වාණය සාක්ෂාත් කර ගත්හ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවිත රහිත, උවදුරු රහිත ක්ෂේම භූමියට මග පෙන්වමින් දහම් මගට යොමු කළ පුද්ගලයෙකි යසකුල පුත්‍රයා. ඔහු තුළ පළමු වන ශ්‍රද්ධාව ජනිත කොට දහම් දෙසීමෙන් ඇතිවන දෙයක් තුළ නැති වීමේ ස්වභාවය විද්‍යාමාන වන බව අවබෝධ කොට ගෙන දහම් ඇස පහළ කරගත් යසකුල පුත්‍රයා දහම් මෙනෙහි කරමින් ඉසිපතනාරාමයෙහි රැදී සිටියේ ය. සිය පුතු සොයා පැමිණි පියාට බුදුරජාණන් වහන්සේ දහම් දෙසද්දී එයට සවන් යොමු කළ යසකුල පුත් සියලු ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විමුක්තිය ලබා ගත්තේ ය. යස පැවිද්ද පිළිබඳ පුවත පැතිරගිය වේලාවෙහි විමල, සුබාහු, පුණ්ණපී, ගවම්පති යන ගිහි සභායකයන් සිව් දෙනාද ඔහු සොයා එහි පැමිණ දහම් අසා පැවිදිව අරහත් භාවයට පත් වූහ. ඉන් පසු මේ කුලපුත්‍රයන් පස් දෙනාගේ හිතවතුන් පනස් දෙනෙක් ද එහි පැමිණ සිය මිතුරන් ගිය මගම ගමන් කළහ. මේ නිසා ඉතා ඉක්මනින් රහතුන් වහන්සේ හැට නමකගෙන් සමන්විත ශිෂ්‍ය පිරිසක් බුදුරජාණන් වහන්සේට සිටියේ ය. උන් වහන්සේ මේ හැට නම ධර්ම ප්‍රචාර සේවාවෙහි යෙද වූහ.

දඹදිව මධ්‍ය දේශය වටා විවිධ පෙදෙස්වල සැරිසැරු මහරහතන් වහන්සේලා සැට නම දහම් පණිවුඩ දස දෙස පහළ කළහ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ද රජගහනුවරින් සිය ධර්ම චාරිකාව ආරම්භ කළහ. බුද්ධ ධර්ම ඉතා ඉක්මනින් ජනප්‍රිය වූ බව පාලි මූලාශ්‍රයන් හි පැහැදිලිව දක්වා තිබේ. මේ ජනප්‍රියත්වය සඳහා බුදුරජාණන් වහන්සේ සතු වූ ත්‍රිවිධ කෞශල්‍යයන් වැදගත් විය.

1. ආය කෝසල්ල
2. අපාය කෝසල්ල
3. උපාය කෝසල්ල

යන තුන, ත්‍රිවිධ කෞශල්‍යයෝයි. මෙහි දැක්වෙන "අපාය කෝසල්ල" යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ තුළ වූ ධර්ම ප්‍රචාරක කුසලතාව හා සම්බන්ධ කළ හැකිය. අසන්නන්ගෙන් මානසිකත්වය, ඔවුන්ගේ කායික සුව පහසුකම් වැනි දෑ සැලකිල්ලට ගෙන ඔවුන්ගේ ආගමික හා දාර්ශනික

පසුබිමට ගැලපෙන සේ දහම් දෙසීමට ඔවුහු සමත් වූහ. පරසින් දැනීමේ නුවණ මෙන්ම ප්‍රශ්න කිරීම මගින් ද අසන්නන්ගේ තත්ත්වය තේරම් ගත් බව පෙනේ.

දුකෙන් පෙළෙන මිනිස් පරපුරට සුවසෙන සලසා දීමේ අභිලාෂයෙන් ඒ සැට නම අමතා ධර්ම චාරිකාවෙහි හැසිරෙන ලෙස දන්වා වදාළේ එවන් කාර්යභාරයක් සඳහා ඒ සැට නමගේ යෝග්‍යතාව ඉතා හොඳින් පිරික්සා කර බැලීමෙනි. ප්‍රථමයෙන් ආත්මාවලෝකනය කොට සෙසු පිරිස දෙස බලන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සියලුදෙනා සසර බැමිවලින් මිදී ඇති බව පෙන්වා දෙති. "මහණෙනි, මම සියලු දෙව් මිනිස් බැමිවලින් මිදුණෙමි වෙමි. තොපි ද සියලු බැමිවලින් මිදුණාහ". දෙව් - මිනිස් සමාජයේ හිත වැඩ පිණිස චාරිකාවෙහි යන ලෙසත්, දෙදෙනකු එක මගකින් නොගොස් සැට මගකින් යන ලෙසත් දේශනා කරන ලද්දේ බන්ධන මුක්ත ස්වභාවය තුළින් පූර්ණ සේවාවක් වනා ඉටුකරලීමේ හැකියාව හා අවශ්‍යතාවය සලකා බැලීමෙනි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ සමග සැට නමක් වූ රහතන් වහන්සේලා, බරණැසින් නික්ම ඒ ඒ පළාත්වල සැරිසරමින් තමන් අවබෝධ කර ගත් ධර්ම ශ්‍රවණාලාභී සමාජයට දේශන කරමින් ඉදිරියටම ගමන් කළහ. බුදුරජාණන් වහන්සේ හද්දවග්ගිය කුමාරවරුන් තිස් දෙනාට ද ධර්මාවබෝධය ලබා දී ඔවුන් සමග උරුවෙල් දනව්වට වැඩ, එහි ගිනි පිදීමෙහි යෙදුණු උරුවෙල කාශ්‍යප, නදී කාශ්‍යප, ගයා කාශ්‍යප යන තිදෙනාගේ හා දහසක් වූ ඔවුන්ගේ ශ්‍රාවක පිරිස්වල පැවති මිසිද්‍රව, අදහස් බිඳ දමා, බෞද්ධ මාර්ගයට ඇතුළු කරගෙන එකී විශාල පිරිස ද සමග රජගහ නුවරට වැඩම කළහ. සෙසු හැට නම ද බුද්ධ ධර්මය කෙරෙහි ප්‍රසාදයට පත් වන්නවුන් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත යොමු කරමින් ස්වකීය ධර්මදූත චාරිකාවෙහි නිරත වූහ. උන්වහන්සේලාගේ සේවාව පිළිබඳ පැහැදිලි නිදසුනක් වනුයේ කෝලීන උපතිස්ස දෙදෙනාගේ පැවිද්දයි ධර්මදූත මෙහෙයෙහි යෙදුණු අස්සජී තෙරණුවෝ දිනක් උපතිස්ස පිරිවැජියාට හමු වූහ. දෙදෙනා අතර

සිදුවූ සංවාදයේ දී තමන් වෘද්ධ ශ්‍රාවකයකු බව ද ආධුනික හික්සුවක් බව ද ඒ හෙයින් ධර්මය විස්තර වශයෙන් කීම අපහසු බව ද දැන්වූහ. එහෙත් තමන් දන්නා ධර්මය ඉතා සැකෙවින් ප්‍රකාශ කරන ලෙස ඉල්ලා සිටි කල්හි අස්සජී තෙරණුවෝ මෙසේ වදාළහ.

"හේතුවෙන් හට ගන්නා ධර්මයෙන් ඒ හේතුව තථාගතයන් වහන්සේ වදාළහ. එවන් හේතුවෙන් නිරෝධය ඒ මහා ශ්‍රමණයන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළහ. මෙය ඇසූ වෙලාවෙහිම උපතිස්ස පිරිවැජියාට ඇතිවීම හා නැතිවීම පිළිබඳ දහම් ඇස පහළ විය. සෝවාන් ඵලයට පත්විය. ඉක්බිතිව සිය කළණමින් කෝලීන පිරිවැජියා සොයා ගොස් ඔහු මේ පුවත සැල කළේ ය. ඔහුද ඒ ආකාරයෙන්ම ධර්මය අවබෝධ කරගත්තේ ය.

යහළුවන් දෙදෙන ස්වකීය ආචාර්ය සංජය පිරිවැජියා වෙත ගොස් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත යාමට ඇරයුම් කළ ද එයට කැමති නොවූයෙන් ඒ දෙදෙනා දෙසිය පනහක් පිරිවැජී පිරිස ද සමග ගොස් පැවිද්ද ලබා ගත්තේ ය. මෙසේ පැවිදි බව ලබාගත් ප්‍රාරම්භක හික්සු පිරිස සියලුදෙනාම පාහේ ධර්මය සොයා ගමන් කළ කිං කුසලගවේසී වූහ. නැතහොත් කම්සැප විදීමෙන් කලකිරීමට පත්ව සිටි අය වූහ. එහෙයින්ම ඔවුන්ගේ පැවිද්ද අභිනිෂ්ක්‍රමණයක් විය. පරමාර්ථ සාධනය සඳහා උත්සාහවන් වූ ඔහු එය කෙරෙහිම නැඹුරුව නොබෝ කලකින් කෙලසුන් නසා නිර්වාණාබෝධය කළහ.

අනාත්ම ලක්ෂණ සූත්‍ර දේශනාව පස්වග තවුසන් උදෙසාම දේසින සූත්‍ර දේශනාවකි. එමගින් බුදුහාමුදුරුවෝ සමකාලීන සමාජයේ නාෂ්ඨික බලවේගය බවට පත්ව තිබූ සමකාලීන ආත්මවාදය ප්‍රතික්ෂේප කළහ. අනිත්‍යවූ ද, දුක් සහතගතවූ ද පඤ්චස්කන්ධය හැර හැම කල්හිම නොවෙනස්වූ ද, පවත්නාවූ ආත්මයක් නැත යන අනාත්මවාදී සංකල්පය එමගින් ලොවට හෙළි කළහ.

ප්‍රථම ධර්ම දූත කණ්ඩායම අමතා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ලද ප්‍රකාශය තුළ ධර්ම දූත මෙහෙයක තිබී යුතු මූලික ලක්ෂණ ඇතුළත් ය.

එනම් සර්ව සත්ත්ව හිතවාදීව මෙම කාර්යය කළ යුතු බවත් වැඩිදෙනෙකුට මෙහෙයක් වන අයුරින් පුළුල් ක්ෂේත්‍රයක් අසුවන සේ දෙදෙනකු එක මගකින් නොයා යුතු බවත් අනවශ්‍ය විස්තරවලින් තොරව ප්‍රයෝජනවත් සේ දහම් දෙසන ලෙසත් එම ග්‍රාවක පිරිසට පැහැදිලි කොට ඔවුනට එම වගකීම පැවරුණ. ග්‍රාවකයන් වහන්සේලා තම වගකීම මැනවින් ඉටු කළහ. ඒ පිළිබඳව ශාසන ඉතිහාසයෙහි එන විවිධ වාර්තාවන් අපට සාක්ෂි සපයයි. සත්‍ය, ගවේෂණයෙහි යෙදී සිටි කෝලින - උපතිස්ස පිරිවැරුණන්

දෙදෙනා සංජය පිරිවැරුණාගේ ග්‍රාවකයන් දෙදෙනෙකි. එම දෙදෙනා බුද්ධ ග්‍රාවකයන් බවට පත් වූයේ මේ මුල්ම බුද්ධ ග්‍රාවකයෙකු වූ අස්සජ තෙරුන් දැක උන්වන්සේ සමග කළ සාකච්ඡාවකින් පසුව ය. එසේම දක්ෂණපට අවන්ති ප්‍රාදේශයෙහි ධර්ම ප්‍රචාරයෙහි යෙදී සිටි මහා කාන්‍යායන තෙරුන් වහන්සේ සිය ජීවිත කාලයෙන් වැඩි කාලයක්ම බුදුරාජණන් වහන්සේ විසින් දේසින ලුහුඬු දහම් පද පැහැදිලි කරමින් ධර්ම ප්‍රචාරයෙහි යෙදුණු තෙර නමකි. උදේනියෙහි උන් වහන්සේ විසින් බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයක් ඇති කරන

ලද බවත් සෝණකුටිකණ්ඨ නැමැති ධනවත් බමුණාගේ පුත්‍රයා සහ තවත් ඒ ප්‍රදේශයෙහි බමුණන් කීප දෙනකු කාන්‍යායන හිමියන් නිසා බුදුසමය වැළඳගත් බවත් වාර්තා වේ. විශේෂයෙන්ම බුදුහාමුදුරුවන්ගේ මුල්ම අනුගාමිකයන් පස් දෙනා සමකාලීන භාරතයේ වේද හා අනෙක් බ්‍රාහ්මණ ශාස්ත්‍ර / පිළිබඳ හසල දැනුමක් ලබා සිටි අය බවට පත් වූ අය වූ අතර ඒ නිසාම මුළු මහත් භාරතය පුරාමත් වෙනත් අසල්වැසි රටවලත් කෙටි කාල පරාසයක් තුළ ධර්මය පැතිරෙන්නට විය.

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති

වලාහ, ලක්ෂ්මී ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ අලුත් අවුරුදු උත්සවය

2018 සිංහල හා හින්දු අලුත් අවුරුදු උත්සවය මෙවර 2018.05.06 වෙනි දින දවස පුරා ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ දී පවත්වන ලදී. මේදින පෙරවරුවේ අවුරුදු ක්‍රීඩා පැවැත්වූ අතර සවස් වරුවේ සංගීත වැඩසටහනක් පවත්වන ලදී. ක්‍රීඩා තරගවලින් ජයග්‍රහණය කරන ලද දරුවන්ට ත්‍යාග ලබාදුන් අතර, අලුත් අවුරුදු ඇඳුම් කට්ටලය බැගින් ලබාදීමට සංගමය මෙවර ද කටයුතු කර තිබුණි.

ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය භාර ලේකම් හා උප සහාපති මේජර් ඩබ්.එම්. වීරසූරිය, උප සහාපතිවරුන් වන මද්දුමගේ ආරියරත්න හා අනුර සේරසිංහ යන මහත්වරුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් පැවැති එම උත්සවය නිවාස කළමනාකාරවරිය විසින් මනාව සංවිධානය කර තිබූ අතර, සංගම් මූලස්ථාන නිලධාරීන්, නිලධාරිනියන් හා සේවක මණ්ඩලය සෙසු සංවිධාන කටයුතු සඳහා සහාය ලබා දෙන ලදී.

සමස්ත ලංකා බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය උත්සවය

37 වන සමස්ත ලංකා බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය තරගාවලිය 2018 මැයි මස 19 වන දින බොරැල්ලේ පිහිටි කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගම් ප්‍රධාන ශාලාවේ දී පැවැත් වූ අතර, ඒදින ආරාධිත අමුත්තා ලෙස සහභාගි වූයේ ප්‍රවීණ රංගධාරිණි වාන්දනි සෙනෙවිරත්න මහත්මියයි. දිවයින පුරා පාසල්, දහම් පාසල් 40ක ට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් මෙම තරගය සඳහා ඉදිරිපත් වූ අතර, මෙවර පළමුවෙනි ස්ථානය හිමි කරගනු ලැබුවේ "එදත් එහෙමයි" නාට්‍යය ඉදිරිපත් කල ජාඇල බෝධිමලුව දහම් පාසලයි. හොඳම අධ්‍යක්ෂණයට පිරිනැමෙන ත්‍යාගය ද එම නාට්‍යය හිමිකරගත් අතර එය අධ්‍යක්ෂණය කලේ අනුලා හඳුවල මහත්මියයි. දෙවන ස්ථානය හිමිකර ගත්තේ අපණ්ණ ජාතකය ඇසුරින් "මරු කතර" නාට්‍යය ඉදිරිපත් කළ හොරණ ශ්‍රීපාලි විද්‍යාලයයි. තෙවන ස්ථානය හිමිකර ගත්තේ ගණ්ඩනිදු ජාතකය ඇසුරින්

"සෙන්පතියාණෝ" නාට්‍යය ඉදිරිපත් කළ කොටහේන යහපත් එඬේරාගේ කන්‍යාරාමයයි. සිව්වන ස්ථානය දිනා ගත්තේ කුක්කර ජාතකය ඇසුරෙන් "හවඥණ" නාට්‍යය ඉදිරිපත් කළ හොරේතුඩුව ඥාණවිමල දහම් පාසල යි. මෙවර දක්ෂිණම නළුවාට හිමි කුසලානය හා ත්‍යාගය හොරණ ශ්‍රී පාලි විද්‍යාලයේ එස්. ෂෙහාර ඕෂා රශ්මික ශිෂ්‍යයා දිනාගත්තේ ය. මෙයට අමතරව 5 වැනි ස්ථානයේ සිට 10 වැනි ස්ථානය දක්වා ස්ථාන හිමිකරගත් පාසල් සහ දහම් පාසල් නාට්‍ය කණ්ඩායම්වලට සැනසිලි ත්‍යාග පිරිනමනු ලැබිණ. එමෙන්ම නාට්‍ය දිරි ගැන්වීමේ ත්‍යාගය සහ අවසන් වටයට සුදුසුකම් නොලැබූ දුර පළාත්වලින් ඉදිරිපත් කළ පාසල්වලට මුදල් ත්‍යාග පිරිනමන ලදී. මීට අමතරව පළමු වටයට පැමිණි නාට්‍ය කණ්ඩායම්වලින් දක්ෂ ලෙස රඟපෑ දරු දැරියන්ට ඇගයීම් කුසලතා 08 ක් ද, මුදල් ත්‍යාග සහ සහතිකපත් ද පිරිනමන ලදී.

ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු වැඩමුළුව

දිවයින පුරා සිටින බෞද්ධ ව්‍යවසායකයින් මුහුණ දෙන අභියෝග ජයගැනීම සඳහාත්, කණ්ඩායමක් ලෙස බලගැන්වීමත් ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාර ඤාණය පුළුල් ලෙසත් ඵලදායී ලෙසත් තම ව්‍යාපාරවල යෙදවීම මගින් ප්‍රබල ව්‍යවසායකයින් පිරිසක් බිහි කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් ඇරඹී මෙම වැඩමුළුව මෙවර කුරුණෑගල නරුණ බෞද්ධ සංගමය ඒකාබද්ධව 2018.06.24 වන දින කුරුණෑගල දී පවත්වන ලදී. මෙම වැඩමුළුවට විවිධ කේෂ්ත්‍රවල ව්‍යාපාරික කටයුතුවල නිරතවන 225ක් පමණ සහභාගි වූහ.

ගිණුම් කටයුතු, බදු ගෙවීම්, බැංකු කටයුතු, සේවක කළ මනාකරණය සහ අභිප්‍රේරණය, වෙළඳුම, දේශීය සහ ජාත්‍යන්තර වෙළඳපොළ වැනි කටයුතුවලට අමතරව ව්‍යාපාරික ප්‍රජාවගේ සෞඛ්‍ය පිළිබඳව ද මෙහිදී දේශන තුළින් අවබෝධයක් ලබා දුණි.

ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු වැඩමුළුවේදී පිළිගැනීමේ කථාව කුරුණෑගල නරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සභාපති නිමල් ඒකනායක මහතා පැවැත් වූ අතර සුනිල් එස්. සිරිසේන මහතා විසින් (අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සහ වෙළඳ අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම්, ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවේ හිටපු සභාපති, විදුලි සංදේශ නියාමන කොමිසමේ හිටපු අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්) වැඩමුළුවේ අරමුණු පැහැදිලි කර දෙන ලදී.

දිවයිනේ ප්‍රමුඛ පෙළේ ව්‍යාපාරවල තනතුරු හොබවන නිලධාරීන් අතුරෙන් ව්‍යවසායකත්ව වැඩමුළුව භාර ලේකම් සංගමයේ කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩල සහිත හා ලස්සන ෆ්ලෝරා සභාපති වෛද්‍ය ලසන්ත මලවිගේ, සේවක භාරකාර අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ සහ මානව සම්පත් හා කළමනාකරණ උපදේශක පද්මසිරි රණවකආරච්චි, මැනේජ්මන්ට් ආන්ඩ් හියුමන් සම්පත් සභාපති, වරලත් ගණකාධිකාරී සහ සංගමයේ ගරු භාණ්ඩාගාරික ප්‍රසන්න අබේකෝන්, ඩී.එස්.අයි. සමාගමේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ, සංගමයේ කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩල සහිත කුලකුංග රාජපක්ෂ යන මහත්වරුන් විසින් ව්‍යාපාර සාර්ථකත්වයට හා සේවක කළ මනාකරණයට අවශ්‍ය සුවිශේෂී කරුණු රාශියක් ආවරණය කරමින් දේශන ඉදිරිපත් කරන ලදී.

වෙසක් ධර්ම දේශනා මාලාව සහ පොසොන් උත්සවය

2562 බුද්ධ වර්ෂයත් සමග එළැඹී වෙසක් පොහොය දිනය නිමිත්තෙන් සංගම් මූලස්ථානයේ මෙන්ම ගාමිණි මාතා වැඩිහිටි නිවාසයේ සහ වලාන ලක්ෂ්මී ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ ද ශීල ව්‍යාපාර පවත්වන ලදී.

මෙම වසරේ ද ශීල ව්‍යාපාරයට අමතරව ධර්ම දේශනා මාලාවක් 2018.04.23, 24,25,26 සහ 27 යන දිනවල සංගම් මූලස්ථානයේ දී පවත්වනු ලැබී ය. එම ධර්ම දේශනා, විචිත්‍රභානක කම්මවිධානාචාර්ය මෙදේරිපිටියේ වන්දුවංශ ස්වාමීන් වහන්සේ, රාජකීය පණ්ඩිත ආචාර්ය පුජ්‍යපාද පිටිගල විජිත නායක ස්වාමීන් වහන්සේ, මංගලධර්ම කීර්ති ශ්‍රී පුජ්‍යපාද බොරැල්ලේ කෝවිද ස්වාමීන් වහන්සේ, රාජකීය පණ්ඩිත පුජ්‍යපාද බෝදාගම සුමනචෝති ස්වාමීන් වහන්සේ සහ පණ්ඩිත පුජ්‍යපාද පනාවල ධම්මධජ ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් පවත්වන ලදී.

ශ්‍රී ලංකා එක්සත් පුවත්පත් සමාගම (ලේක් හවුස්) හා සම්බන්ධ වෙමින්, පාසල්, දහම් පාසල් දරු දැරියන් උදෙසා බෞද්ධ සංකල්ප තේමා කරගත් චිත්‍ර තරගයක් ද පවත්වනු ලැබී ය.

පොසොන් පොහොය දින සීල භාවනා වැඩසටහනට සමගාමීව මරණයට කැප වූ ගවයින් 8 දෙනෙකු නිදහස් කරනු ලැබී ය. ගවයින් නිදහස් කිරීමේ පිංකම සඳහා පෙර වසරවල මෙන්ම පරිත්‍යාගලීන්ගේ දායකත්වය සහ සංගමයේ ද දායකත්වය ලැබුණි. ඒදින එම වැඩසටහනේ අනුශාසනාව පවත්වනු ලැබුවේ පුජ්‍යපාද පැලැනේ මගින්ද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් ය.

බුදු ගුණ මුක්තෙ පුරේ
මෙක් බහාවුන් මුක්තී සික්කී
නොවේවා කෙණෙක් හිදු
පරච්ඤ මුක්තී සියෝමා !

මොහොතක්වක් මගේ චචනය
බුදුගුණ කීමෙහි තොර නොවේවා !

මොහොතක්වක් මගේ සිත
මෙකි භාවනාවෙහි තොර නොවේවා !

මොහොතක්වක් මගෙ ක්‍රියා
අනුභව යහපතක් කිරීමෙහි තොර නොවේවා !

අමාවතූර කතු ගුරුථගෝමි පඩිඳුන්ගේ පැතුමකි.

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සටහන

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයට අනුබද්ධ දිවයින පුරා පිහිටි තරුණ බෞද්ධ සංගම්වල ඒකායන අරමුණ වී ඇත්තේ බෞද්ධ ජනතාවගේ ආගමික හා සමාජයීය සේවාවන්හි ප්‍රවර්ධනය උදෙසා කටයුතු කිරීමයි. මෙම අරමුණ උදෙසා සියලුම සංගම් තනි තනිව හා අප හා ඒකාබද්ධව එකී සේවාවන්වල යෙදී සිටින බව අපි දන්නෙමු.

වසරකට වරක් ඔබ සැම අප මූලස්ථාන පරිශ්‍රයට එක් රැස්වී එක් දින වැඩමුළුවක් පවත්වනු ලබන අතර, එහි දී අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් අදහස් හුවමාරු කරගන්නෙමු. මෙම සීමිත කාලයේ දී ඔබ අප සියලුදෙනාට ම ඔවුනොවුන් විසින් ඉටු කරනු ලැබූ සේවාවන් පිළිබඳ තොරතුරු ගෙන ඒමට ඉඩකඩ නොලැබෙන අතර, අප සංගමයේ ත්‍රෛමාසික කලාපය වන "ද බුද්ධිස්ථි" සඟරාව මගින් ද ඔබ සංගම් විසින් කාලින වශයෙන් ඉටු කරනු ලැබූ සේවාවන් සාමාජික සැමට දැනගැනීමට හැකිවන පරිද්දෙන් ඉඩකඩ ඇති ආකාරයට පල කිරීමට අප සංගමය විසින් පියවර ගෙන ඇත.

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය සමග මේ වන විට ලියාපදිංචි වී ඇති තරුණ බෞද්ධ සමිති/සංගම් ගණන දෙසීයකට පමණ වේ. මෙම සැම තරුණ බෞද්ධ සංගමයකට ම අප සංගමයේ "ද බුද්ධිස්ථි" ත්‍රෛමාසික සඟරාව යවනු ලබන අතර, අදාළ සංගම්වලට යොමු නොවී ආපසු පැමිණෙන සඟරා දක්නට නොමැත. එහෙත් විවිධ කරුණු අරභයා අප යොමු කරන ලිපි ආදියට ප්‍රතිචාර ලැබෙනුයේ සංගම් 70 කටත් අඩු ප්‍රමාණයකිනි.

ඔබ සංගම්වලින් ඉටු කරන සේවාවන් ආදිය අලුතින් හඳුන්වා දෙනු ලබන මෙම "අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම් පුවත්" අතිරේකය ඔස්සේ පලකිරීම සඳහා මීට මාස කිහිපයකට පෙර අවස්ථා 2 කදී ඔබ සංගම් වෙත දැන්වුව ද, මේ වන විට ඊට යහපත් ප්‍රතිචාර දක්වා ඇති සංගම් සංඛ්‍යාව 6 කි. එම සංගම් වෙත අප සංගමයේ ප්‍රණාමය පුද කරන අතර, මෙම කටයුත්තේ ආරම්භක පියවරක් වශයෙන්, ඉදිරිපත් කරන ලද තොරතුරු වාර්තා මෙහි පලකර සිටිමු.

අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම් පුවත් අතිරේකය

රාගම තරුණ බෞද්ධ සංගමය රාගම

මියගිය සාමාජිකයන් හා රටදැය සමය වෙනුවෙන් දිවි පිදු විරුවන්ට ද සෙත් ප්‍රාර්ථනා කරමින් පිංකම් මාලාවක් පවත්වන ලදී.

2018.03.25 වන දින රාගම පුනරුත්ථාපන රෝහලේ තේවාසික රෝගීන්ට හා කාර්ය මණ්ඩලයට (300) කට දිවා ආහාරය සපයන ලදී.

ශ්‍රී බෝසත් තරුණ බෞද්ධ සංගමය

දික්කුඹුර

වර්ෂය පුරා බෝධි පුජා පැවැත්වීම, සාමාජික ප්‍රවර්ධන වැඩසටහන් පැවැත්වීම, විහාර මන්දිරය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම හා එයට අදාළ අනෙකුත් කටයුතු කිරීම, බඹරකිරිඇල්ල දියඇල්ලේ පොලිතින් එක්රැස් කිරීම, පාසල් යන දරුවන් 30 දෙනකු සඳහා පාසල් උපකරණ කට්ටල ලබාදීම, සෞඛ්‍ය සායනයක් සංවිධානය කිරීම, පුජා මාවරලේ හද්දිය ස්වාමීන් වහන්සේ වැඩම කර ධර්ම දේශනයක් පටිගත කිරීම සහ කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය ලබාදුන් ශිෂ්‍යත්ව දිළිඳු දරුවකුට ප්‍රදානය කිරීම.

සී/ස කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගමය

කුරුණෑගල

තරුණ බෞද්ධ සංගමය හා කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය ඒකාබද්ධව සංවිධානය කළ ව්‍යාපාරික ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීමේ පුහුණු වැඩමුළුව 2018 ජූනි මස 24 වන ඉරුදින පවත්වන ලදී. මේ සඳහා ව්‍යාපාරික කටයුතුවල නිරත වන 150 ක් පමණ පිරිසක් සහභාගි වූහ. කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ නිලධාරී මණ්ඩලය විසින් ව්‍යාපාරික ප්‍රජාව දැනුවත් කරමින් විශේෂ දේශන පවත්වන ලදී.

නුවරඑළිය තරුණ බෞද්ධ සංගමය

නුවරඑළිය

ප්‍රදේශයේ ජීවත්වන ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන් සඳහා ආධාර උපකාර කිරීම.

2018 සාහිත්‍ය තරග සඳහා සියලුම දරුවන්ට තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සහායකත්වයෙන් ධන පරිත්‍යාගයෙන් නොමිලේ පොත්, ත්‍යාගයන් හා සහතික පත් ලබා දීම.

ශ්‍රී සම්බෝධි විහාරය තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සහායකත්වයෙන් මැදිහත් වීම මත ප්‍රදේශයේ සියලු දෙනාගේ ධන පරිත්‍යාගයෙන් ඉදිවීම.

වාච්ච දළචක්ඛොඩ තරුණ බෞද්ධ සංගමය

මොදුරවාන

වාච්ච දළචක්ඛොඩ තරුණ බෞද්ධ සංගමයෙන් නිර්දේශිත ශිෂ්‍යාවට කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයෙන් ලබා දුන් ආධාර මුදල පිරිනැමීම වාච්ච පුරාණ විහාරස්ථානයේ දී සිදු කරන ලදී. වාච්ච ප්‍රාථමික විදුහලේ 5 ශ්‍රේණියේ එස්.ජේ. දිනෙන්මී ජනෝද්‍ය දියණියට තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ගරු ලේකම්, සහායක සහ, භාණ්ඩාගාරික විසින් ශිෂ්‍යත්ව ආධාර මුදලක් ප්‍රදානය කරන ලදී.

පානදුම්බර තරුණ බෞද්ධ සංගමය

වත්තේගම

වාර්ෂිකව වෙසක් පූන් පොහොය නිමිති කර ගෙන සමාජ සත්කාරයක් ලෙස අඩු ආදායම් ලාභී ළමුන් තිදෙනෙකුට වඩා සිටින පවුලක් සඳහා ලක්ෂ 5කට අධික මුදලක් වැය කර නිවසක් සාදා පරිත්‍යාග කිරීම 2017 අප්‍රේල් 27 දින පිටියගෙදර වලලපාටේ පවුලකට පරිත්‍යාග කරන ලදී.

“දී වූවිසිරි”

The Buddhist

Founded 1888

Editor in chief - Mr. Sunil S. Sirisena
Editor - Mr. Piyadasa Wattagama
Asst: Editor - Mr. Kusumabandu Samarawickrama

Vol. CXXXVIII

BE2562

No. 02

August

CE 2018

Editorial

Anagarika Dharmapala as a National Hero

We are presenting this Editorial at a time when Colombo Young Men's Buddhist Association and its Affiliated Associations are already engaged in organizing a variety of preliminary arrangements in anticipation of celebrating in a fitting manner the 154th Birth Anniversary of Anagarika Dharmapala who was born on 17th September 1864 and named at birth as David Hewavitarne.

While being a youth of the age of 14 years, David Hewavitarne took the initiative through his close association with Venerable Migettuwatte Gunananda Thera to build up a close rapport with Col Olcott and Madame Blavatsky and through such rapport his dispositions, perceptions and religious fervour progressively matured. Subsequently having become an active member of the Buddhist Theosophical Society, he sought permission from his parents to depart from home and lead a life of celibacy (brahmacharya) residing at the Buddhist Theosophical Society Head Quarters Building. His father Mr. Carolis Hewavitarana, having consulted Venerable Hikkaduwe Sri Sumangala Maha Thera consented to his request.

Although Colonel Henry Steel Olcott who arrived in Sri Lanka by steamer in 1886 accompanied by Mr. Lead Beater inaugurated a campaign to go on circuit throughout the island soliciting funds by way of donations from the public in order to finance the establishment of Buddhist Schools, the response he received was poor and hence young David Hewavitarne volunteered to undertake the task. It was patently a formidable task. But Hewavitarne had the requisite stamina and energy resource to engage in the task.

Dharmapala who visited Buddha Gaya in 1891 accompanied by a Japanese Bhikku who was, at the time, studying at Vidyodaya Pirivena had the opportunity to witness the pathetic state of this Sacred Shrine. Noticing the Lamentable condition of Buddha Gaya Shrine which had since been converted to a Sivan Temple and placed under the chaplaincy of a Saivite Priest by the name of Giri Mahanta. Dharmapala returned to Colombo on 31st March 1891 and reported the matter to Venerable Hikkaduwe Sri Sumangala Maha Thera. However due to his indefatigable energy and unflinching dedication he succeeded in redeeming the Shrine from the control of Hindu Mahanta.

The British Colonial Government at the time taking advantage of the Sinhala- Muslim Communal Riots that erupted in 1915 decreed that, together with local Sinhala National leaders, Dharmapala too who was at this time engaged in Buddhist missionary activities in India be arrested. But the British Official who was assigned the task of arresting Dharmapala being convinced regarding his innocence instead of formally arresting him placed him under house arrest which eventually lasted from 1915 to 1922. Dharmapala who was an active and devoted member of the Temperance Movement denounced the practice of slaughtering cattle and consuming their flesh as a despicable, mean act.

In place of the high flown scholarly language employed by the prominent leaders who participated in the Buddhist propaganda activities initiated by Dharmapala the language that Dharmapala selected for his communication with his audiences was simple but meaningful Sinhala and occasionally to suit a particular audience popular simple English.

It must be this character of his language that made his address appealing and impressive to his audiences. It will not be an overstatement to rate his address at the Parliament of Religious held in Chicago, America in 1893 as a turning point in the ethos of the International Buddhist Community.

Dharmapala's struggle to redeem Buddha Gaya was not merely a religious crusade. It was an inspiring force that stimulated national fervour. His clarion call "Sinhalese Awake- Redeem Buddha Gaya" that was voiced through the columns of Buddhist weekly newspaper "Sinhala Bauddhaya" developed into a slogan that penetrated the national conscience of the entire Sinhala population. His campaign that was launched in a foreign country which even assumed the character of a challenge even to the mighty British Judiciary can rightly be described as a rewarding lesson for the local Buddhist Community.

At the present juncture the Buddhist Community in Sri Lanka is facing a multitude of daunting challenges. The Buddhists who have failed to comprehend the problems facing them clearly are distancing themselves from Buddhist values and thereby heading towards an economic decline and a progressively proportionately declining population. At present

the historical Buddhist shrines located in the Northern and Eastern regions of Sri Lanka are facing ruination due to neglect and lack of protection. Neither the Government nor the Department of Archaeology has the requisite machinery to preserve them. We notice only a preferring of excuses for failure by the relevant authorities. The need for leaders of the caliber of Anagarika Dharmapala is being felt today more acutely than ever before due to this parlous situation.

From the time of the Portuguese rule the new born children of the families resident in the coastal areas that were under Portuguese control were subjected to forcible baptism while this practice had been enforced as a legal provision the names for the new- born children were recommended by the Christian church.

Although there is no such scandalous practice today how many Buddhist families take the initiative to inculcate into the minds of their progeny Buddhist Social values and educate them in a Buddhist Social environment.

It is a relevant and cogent question whether there exists an organized Buddhist public or powerful Buddhist Organisations that can raise a voice when questions concerning Buddhists prevail or emerge from time to time. Buddhists of today face more problems than those during the period of Dharmapala. But individuals or organizations that have the potency to raise these issues are few and far between. The reason for such lackadaisical attitude is the apprehension of possible state antagonism. Alternatively it could be the fear of being labelled as racist and socially ostracized.

Dharmapala who passed away on 29th April 1933 as Venerable Siri Devamitta Dharmapala having been ordained as a Bhikkhu in 1931 passes into history as a unique and incomparable National Hero.

At this juncture when we are commemorating the 154th Birth Anniversary of Anagarika Dharmapala at the same time reviewing the situation into which our country has fallen today let us resonate his clarion call thus.

"Arise, awake, Unite and join the Army of Holiness and Peace and defeat the hosts of evil.

The mind

~
Dharma Kaviraj
~

According to Buddhism, the human beings and all other living creatures in short all animate and inanimate objects belong to nature. No other living element is more powerful than nature. This is our gospel truth. If the nature gives life to all living creatures, they need to be sustained by the things that come out of the earth. When the body dies, it goes back to the earth, it rots and decays and becomes one with the earth again. It follows the laws of nature, of creation and destruction, of being born and then dying. Anything that is born doesn't stay permanently in one state. It grows-up gets old and then dies. All things in nature, even the universe itself, have their birth spans of existence and death, beginning and ending. All that we perceive of is change, it is impermanent. So it can never permanently satisfy you.

In this human body, mind plays a vital role. It can make you to think. There is no organic system that can be named as Mind inside your ancestral body. It is an invisible and invincible power that is engendered out of all the organic systems inside your body including cells and every minute vein. All senses in this wonderful body can be controlled by this unseen pressure known as the Mind.

The mind can think in abstractions, it can create all kinds of ideas and images, it can make things very refined or very coarse (having a rough texture). There is a whole gamut (scope)

of possibilities from very refined state of blissful happiness and ecstasies to very coarse painful miseries from Heaven to Hell and no permanent Heaven in fact and no permanent state that can be perceived or conceived.

In one Meditation, once we begin to realize the limitations the unsatisfactoriness, the changing nature of all sensory experience, we also begin to realize it is not 'me' or 'mine' it is anatta not self so realizing this concept.

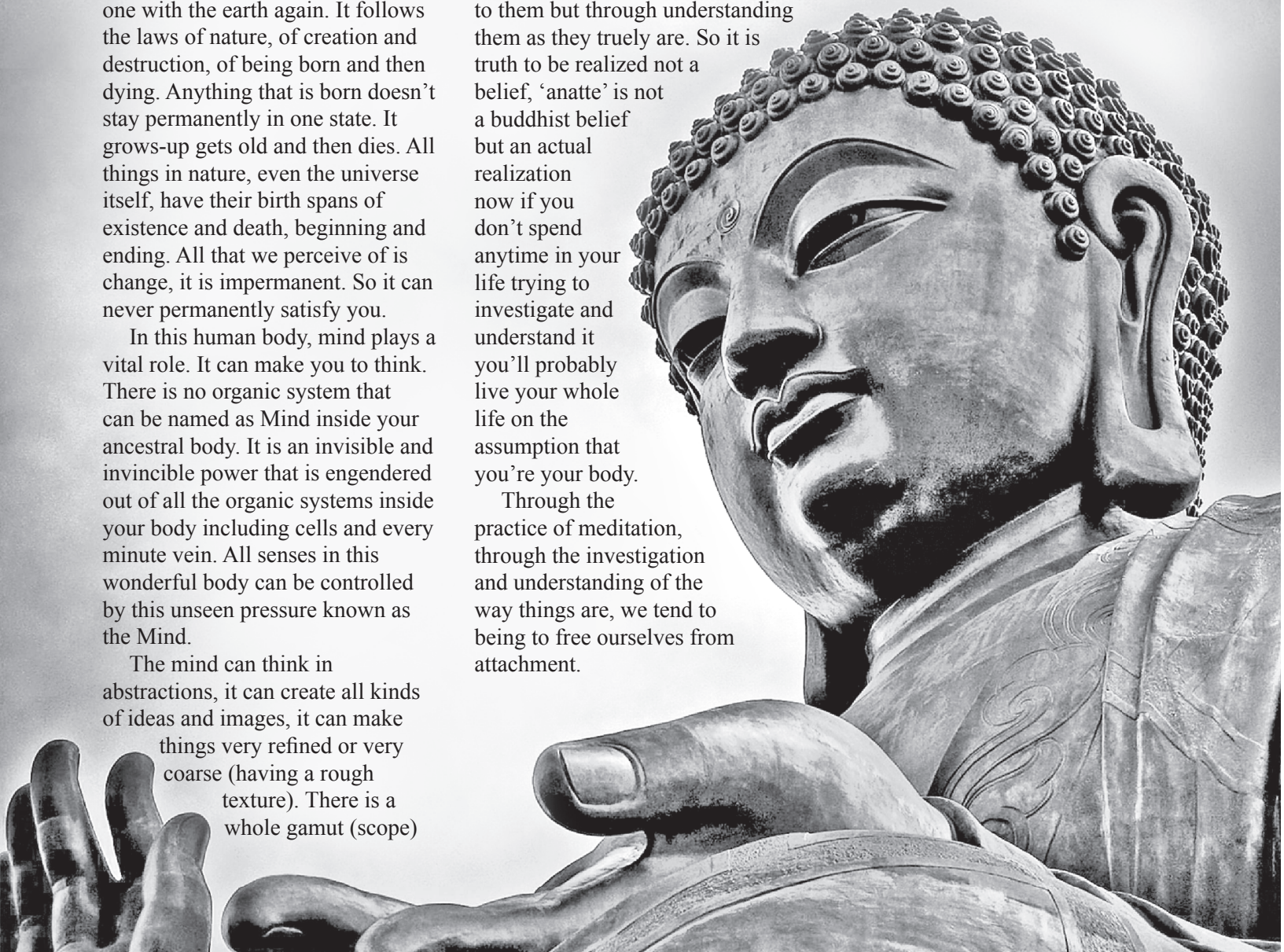
We begin to free ourselves from identification with the sensory conditions. Now, this is done not through aversion (strong - dislike) to them but through understanding them as they truly are. So it is truth to be realized not a belief, 'anatte' is not a buddhist belief but an actual realization now if you don't spend anytime in your life trying to investigate and understand it you'll probably live your whole life on the assumption that you're your body.

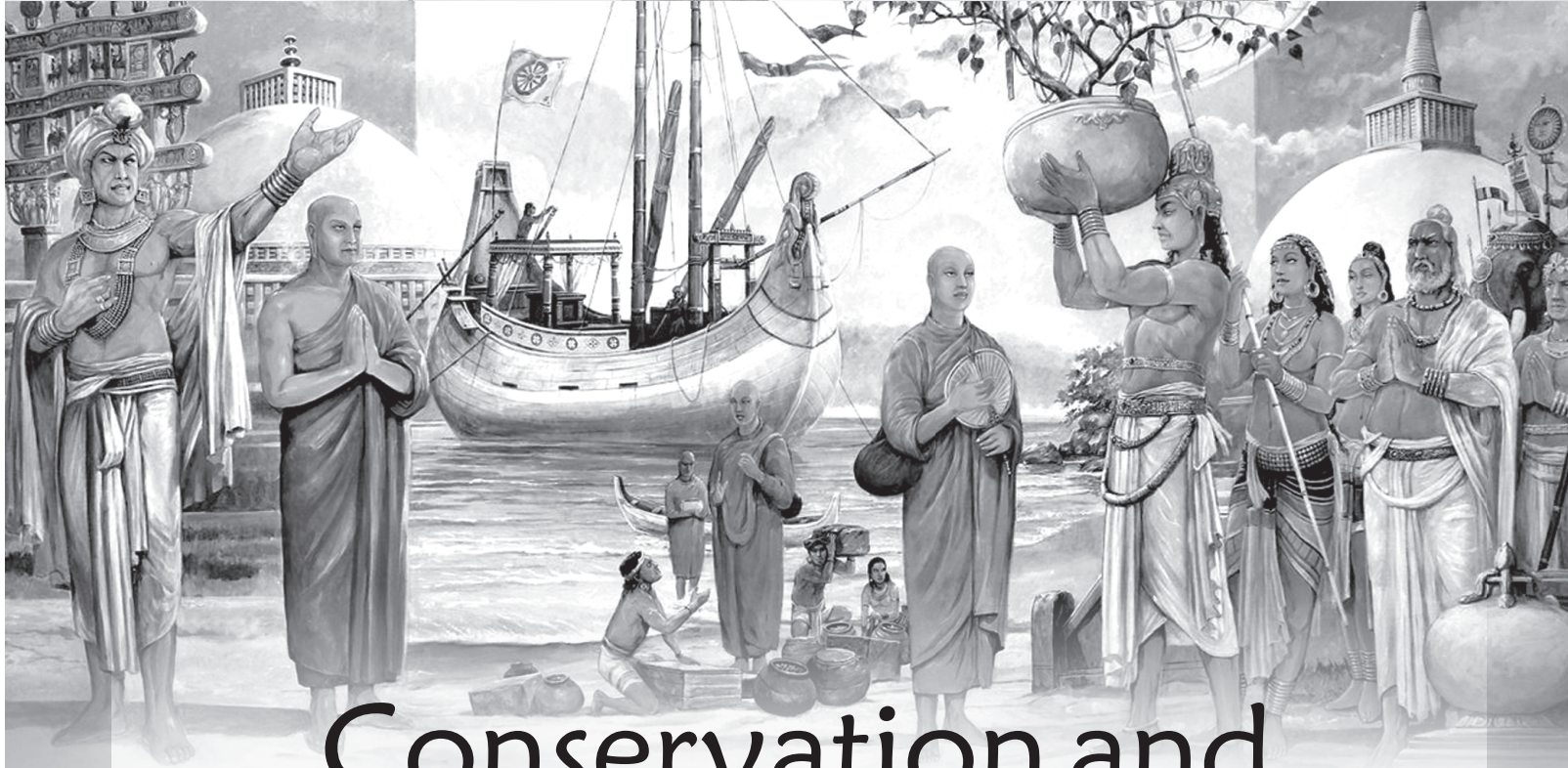
Through the practice of meditation, through the investigation and understanding of the way things are, we tend to being to free ourselves from attachment.

The Buddha's teachings are merely helpful means ways of looking at sensory experiences that helps us to understand life very easily., They are not commandments, they are not religious dogmas either, that we have to accept or believe in .

They're merely guides to the point to the way things are. So we're not using the Buddhas teachings to grasp them as an end in themselves but only to remind ourselves to be awake alert and aware that all that arises passes away. They are only momentary gleams,

~

Conservation and Restoration of Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Shrine

Deshamanaya K.H.J. Wijayadasa

The Sacred Jaya Sri Maha Bodhi

The sacred Jaya Sri Maha Bodhi in Anuradhapura is reckoned as the oldest surviving historical tree in the world. It was brought to Sri Lanka by Theri Sangamitta, daughter of Emperor Asoka of India and was planted in the Mahameghavana Park in Anuradhapura in 307 B.C. by King Devanampiyatissa of Sri Lanka. It is one of the most hallowed objects of Buddhist worship in the

world being the southern branch of the original Jaya Sri Maha Bodhi at Buddha Gaya in India under which Lord Buddha attained Enlightenment. The Mahavamsa or the great chronicle of the Sinhalese provides an elaborate account of the establishment of the Jaya Sri Maha Bodhi in the island. Bodhi means wisdom that understands the Four Noble Truths. Thus the tree which assisted Lord Buddha to achieve wisdom or enlightenment is called Bodhi.

Historical and literary records indicate that King Devanampiyatissa sent his nephew Arittha to India on the important mission of accompanying

Theri Sangamitta to Sri Lanka to establish the Bhikkuni Sasana and to bring along with her the Jaya Sri Maha Bodhi sapling. The Mahavamsa (5th century A.C.), the Samanthapasadikā (5th century A.C.) and the Maha Bodhivamsa (12th century A.C.) describe the miracles that were said to have occurred at the time the Maha Bodhi Sapling was obtained from the parent Bodhi Tree as well as on arrival in Sri Lanka. It was conveyed ceremonially and established at Anuradhapura amidst great pomp and pageantry. The dispatching 95 of the Maha Bodhi sapling to Sri Lanka had been associated with great celebrations.

Emperor Asoka himself had been present at the port of Tamalitta when the ship carrying the Maha Bodhi Sapling left the shores of India. The Maha Bodhi was welcomed with great honour and respect at the Port of Jambukolapattana in Sri Lanka. King Devanampiyatissa himself was present at the port to receive the Maha Bodhi. According to the Mahavamsa Emperor Asoka had said at the port that "I have honoured the Maha Bodhi by bestowing my kingdom thrice to the Bodhi; let my friend King Devanampiyatissa too honour the Bodhi by bestowing his kingdom"

Eighteen different classes of artisans who were required to perform various services to the Maha Bodhi had accompanied the sapling. After the establishment of the Jaya Sri Maha Bodhi it was accorded the same veneration as for the living Buddha because there was a belief the Sacred Bodhi was directly connected to Kingship. The ancient chronicles have recorded various steps taken by numerous Kings down the ages for the protection of the Maha Bodhi and the enhancement of the aesthetic beauty and the serenity of the precincts. Also, the royalty considered it their duty to attend to improvements and restorations as and when necessary. Around the middle of the 12th century A.C. as a consequence of a series of South Indian invasions the glorious Rajarata civilization which had lasted nearly 1500 years collapsed and sacred places in Anuradhapura were encroached by jungle. It is on record that King Vijayabahu 1 (1070-1111 AC) and King Parakramabahu the Great (1153-1186) were among the last of the Sinhala royalty who ruled from Plonnaruwa to have renovated once magnificent Jaya Sri Maha Bodhi temple complex.

However, Anuradhapura was not completely abandoned nor

Eighteen different classes of artisans who were required to perform various services to the Maha Bodhi had accompanied the sapling. After the establishment of the Jaya Sri Maha Bodhi it was accorded the same veneration as for the living Buddha because there was a belief the Sacred Bodhi was directly connected to Kingship.

depopulated. Courageous Sinhala Buddhists who continued to live in isolated pockets around small village tanks battling against malaria, drought and wild animals looked after the numerous sacred places especially the Jaya Sri Maha Bodhi to the best of their ability.

For several centuries thereafter, the management of the Atamasthana (eight sacred places of worship in Anuradhapura including the Maha Bodhi) as well as the appointment and dismissal of the Atamasthanadhipathi have been vested in the Atamasthana Committee. The Chief of the Nuwarawewa family hereditarily enjoyed the privilege for being the lay custodian of the Atamasthana as well as Chairman of the Atmasthan Committee. However till the dawn of the 21st century the Jaya Sri Maha Bodhi Shrine remained in a neglected state without any significant conservation or restoration work. The only visible improvements which had been effected in the latter part of the 20th century were the addition of the golden railing at the upper level of the Uda Maluwa, the construction of the ceremonial

approach road from the New Town and the Sanghawasa (residence for Bhikkus).

The Establishment of the Ranveta Fund Heralds the Dawn of a New Era

The present day renaissance at the Maha Bodhi dates back April 2002 when at the request of the Atamasthanadhipathy Venerable Dr. Pallegama Sirmivasa Nayake Thero, Prime Minister Ranil Wickramasinghe appointed the Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Ranveta Fund consisting of several eminent persons drawn from both public and private sectors to construct the second Ranveta (golden railing) in place of the dilapidated iron railing at the lower level of the Uda Maluwa with public subscriptions. This magnificent golden railing constructed at a cost of Rs.35 million was declared open in May 2003.

Thereafter the Ranveta Fund directed its energies to the planning and coordination of the construction of the Perahera Mawatha (Procession Route) at a cost of Rs.25 million and the Mahavihara Dharmasalawa (Preaching Hall) at a cost of Rs.130 million which were funded by the State on the direction of Prime Minister Mahinda Rajapaksa and President Chandrika Kumaratunga respectively.

Simultaneously the Ranveta Fund directed its attention to resolving the recurring problem of inundation of the Weli Maluwa (Lower Terrace) during the rainy season and the clearing of scrub jungle, landscaping and regular maintenance of the Mahamewna Uyana (Garden) around the Jaya Sri Maha Bodhi Maluwa (Courtyard). All these improvements have transformed this premier Buddhist place of worship from a state of neglect and decadence to a well maintained and serene shrine of aesthetic and environmental harmony.

Establishment of the Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Development Fund

In January 2004 a Bill was tabled in Parliament for the incorporation of the Ranveta Fund as a body corporate with perpetual succession and a common seal under the name and style of Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Development Fund as the successor to the Ranveta Fund. The Jaya Sri Maha Bodhi Development Fund (Incorporation) Act No. 41 of 2006 became law on the 06th November 2006.

In the meantime on Sunday the 12th December 2004 at 9.30 a.m. the Bodhi Prakaraya (Retaining Wall) which stood as a sentinel of protection of the Jaya Sri Maha Bodhi for several centuries collapsed due to incessant rain and structural aging. It emphatically signaled the onset of a great calamity, which eventually struck Sri Lanka by way of the tsunami on Sunday the 26th December 2004. It brought in its wake death and destruction of disastrous proportions and untold mystery and hardship to millions of people. The Ranveta Fund made use of

this opportunity to turn adversity to advantage and embarked on the construction of a new Bodhi Prakaraya hewn in granite at a cost of Rs.30 million in conformity with the art, architecture and sculpture of the Anuradhapura period. Design and construction was entrusted to the Central Cultural Fund under the supervision of the Department Archeology. The intricately sculptured granite components, some weighing as much as ten tons were manufactured 98 by Star Granite Industries, Minuwangoda. The layout of the new Bodhi Prakaraya which provided for the doubling of the space available for pilgrims at the Devala Maluwa (Devala terrace) was declared open in April 2007.

Thereafter, the Development Fund embarked on the renovation of the Vihara Mandiraya (Main Shrine Room) and the Bana Maduwa (Preaching Hall) at a cost of nearly Rs.10 million. Concurrently, the Development Fund undertook the construction of the new Vihara Prakaraya (Parapet Wall) at a cost of Rs. 40 million and the Sath Sathi Mandira at a cost of Rs. 15 million. The Vihara

Prakaraya too was designed in conformity with the art, architecture and sculpture of the Anuradhapura Period by the Central Cultural Fund. The masterly crafted granite components were sculptured by Star Granite Industries of Minuwangoda. The project was executed under the supervision of the Department of Archeology. All conservation and development work in the 5 Maluwa's (5 terraces) comprising the inner courtyard of the Jaya Sri Maha Bodhi has been completed on schedule to last a thousand years and dedicated for the "serene joy and emotion of the pious" congregating at the Maha Bodhi from all four directions far and wide.

The Legal, Institutional and Administrative Framework

The Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Development Fund is a body corporate with perpetual succession and a common seal incorporated by Act of Parliament No. 41 of 2006. Among its objectives are the construction and maintenance of a ranveta (golden fence) around the Jaya Sri Maha Bodhi, conservation and development of the various structures,

buildings etc. of the Maha Maluwa as well as the area outside the Maha Maluwa with the approval of the Archeological Department with a view to facilitating the performance of traditional Buddhist and cultural rites.

The members of the governing body are appointed by the Prime Minister on the advice and recommendation of the Ven. Atmasthanadhipathy Nayake Thero who functions as the Chief Patron of the Fund. Of the twenty members of the Board of Governors five are ex officio members namely Director General of Archeology, Director General of Central Cultural Fund, Director General of the Department of Buddhist Affairs, Director General of the Department of National Physical Planning and the District Secretary of Anuradhapura. The Head Office of the Fund is situated at No. 22/3, Old Kesbewa Road, Nugegoda. Telephone / Fax 011 2854465, E mail ranveta@sltnet.lk. The office is usually kept open during normal working hours and the Chairman of the Fund and/or the Administrative Officer will be in attendance.

All moneys received by way of gifts, donations, grants etc. are credited to the Development Fund through Current Account No. 204100140085125 maintained at the Headquarters Branch of the Peoples Bank, Colombo - 02. Payments from the Fund as and when approved by the Board of Governors are effected by account payee only cheques. Except the money required for day today expenses and to meet authorized expenditure, all other balance funds are invested through State Banks in Fixed Deposits, Treasury Bills, Treasury Securities etc. All cheques issued are signed by

the Chairman and Treasurer or Secretary of the Fund.

The financial year of the fund is the calendar year from 01st January to 31st December. The Treasurer prepares a statement of expenditure in respect of each month and presents same to the meeting of the Board of Governors of the ensuing month for scrutiny and approval. The annual statement of accounts for each calendar year is presented to the meeting of the Board of Governors before 31st January of the ensuing year for approval. Thereafter, the statement of accounts is presented to the Auditors M / s B.R. de Silva & Company, Chartered Accountants for audit. Upon receipt of the report of the Auditors it is presented to the Board of Governors for information and necessary follow up action.

Future Plans

There are two more projects in the pipeline to be undertaken by the Anuradhapura Jaya Sri Maha Bodhi Development Fund 100 namely the conservation of Maha Gal Prakaraya (outer granite wall) and the construction of the

Mahavihara Sanghavasava (Residence of Bhikkus of the Mahavihara) at a cost of Rs.250 million in order to ensure that the glory that was the Mahavihara during the Anuradhapura period with the Jaya Sri Maha Bodhi at its apex is fully preserved and restored.

The Maha Gal Prakaraya which is quadrangular in shape had been constructed by the Ven. Iipendeniye Aththadassi Thero with the permission of King Kirthi Sri Rajasinghe of Kandy in the 18th century to prevent wild elephants from gaining entry to the Jaya Sri Maha Bodhi premises to eat the tender leaves of the Bo Trees which they relished. This granite wall is approximately 330 ft. in length and 274 ft. in breadth, 10 feet in height 6 feet in width and made of granite pillars, slabs etc. collected from the ruins of Lovamahapaya, Mayura Pirivena, Buddhagosha Pirivena and other Mahavihara Monasteries in the vicinity of the Jaya Sri Maha Bodhi. The dismantling of the Maha Gal Prakaraya for conservation and restoration would reveal invaluable historical information hidden and buried among these colossal ancient granite columns, pillars etc. The approximate cost of this project is Rs.50 million.

The Mahavihara Sanghavasaya had been constructed in 1940's or 1950's as a residence for the Bhikkus of the Bo Maluwa Temple and is in a dilapidated state today. It has been decided to replace it keeping with the present day requirements of the Atamasthana, The Maha Bodhi and the resident Bhikkus of the Bo Maluwa Temple at a cost of around Rs.200 million. The architectural designs and drawings are currently on the drawing boards.

MOMENTS -

Chandra Wickramasinghe

Time annuls time, The line strung moments
Are mind made, Cloud like Evanescent.

Illogical sequences Of heavy tragedy,
Burlesque, joyless living, Keen death -

Experiential dimensions,

Mind Blown; Hugely occupying - Individual
life-space, Mind space!

Mind moments Smothered and
expunged In time, by time.

ADVENT OF ARAHAT MAHINDA

Florence Wijemana

*At the foot of the hill
With his men, beside a rill
Breathless for a kill
The king stood still
A sleeping stag and cried
"No coward am I
To make a sleeping creature die"
His bow-string he quivered
And the stag it shivered
"Tissa! Tissa! Hold!
"Who dare calls my name so bold?"*

*Atop Missaka Hill, a monk serene
With followers six stood like a dream
"Down your bow O King!
A message from Bharete I bring*

*What wrong has that creature done?
Or is it for sport and fun?
Noble King! You've riches untold
And a crown of sparkling gold
But uneasy lies your head
From dawn to bed
So in sport and fun
Seeking pleasure, you run"*

*"Yellow rober! who be you to command?
Pray! Your name I demand
And how come?"
"Neither by land nor sea O king"
Then by air like birds on the wing"
"Good king! I be king Asoka's only son
Neither crown nor royal robe will don
I care not for empty fame
Mahinda is my humble name"*

*Then the king being put to test
To hear the Dhamma proved best
"Wise king! Out of compassion
We've come on a mission
With a priceless possession
The message of the Buddha
who lived ten score years ago
His message shall endure:
This one fathom body of mine
Who made this to suffer - surely no God divine*

*This is no rule of Brahma - no Brahma's
project
But law of Karma - cause and effect.
Indestructible "soul" there is none
Karma is this "soul": of everyone
Impermanence is the nature of everything
So fades the rose to which we cling
Who reigns a king
May be born again to beg
For ills done and said*

*Life is suffering life is pain
But there is a cause so not in vain
There is a path for one's release
And Nirvana for eternal peace
We who follow Him the Compassionate
Neither kill nor hate*

*Desire, ignorance, hatred, sloth, doubt, worry
These chains that bind us to Samsara's sea
Are broken and we are free
Angels that soar above know not of such
liberty
We own not a thing
But happier than a king
Homeless with only a begging bowl
We seek our goal - Nirvana
The land of no birth, no death
Realm of eternal peace
Where earthly pain and woe
Evermore shall cease
Virtue, wisdom concentration
The paths that lead to this final emancipation
O King! But mind!
Condemned in belief blind
As the elephant foot print is to the wise
No gauge of the creature's size
So O king! Gauge correct
(Cullahattipadopama Sutta)
Nothing must you accept
Without a thorough test"
"Excellent! Excellent! Is your message holy Sir!
My isle shall embrace it and ever revere
Sadhu! Sadhu! Sadhu!*

Social Philosophy is the Concept of Society viewed from the stand - point of Social, Economic and Political Science. It is enriched by Anthropology, Cultural Anthropology, Social Psychology, Ethnology and Law.

Buddhist Social Psychology is not a pure Science but one with a value system which presents its norms for peaceful living. When Buddhist Social Psychology speaks of guaranteeing security of life, it includes not only human beings but also animals and birds. King Ashoka of India initiated facilities of health for animals being guided by the influence of Buddhist Social Psychology. World's first system of Veterinary Medicine was initiated by King Ashoka of India, being guided by the principle of equal rights for human beings and animals.

Buddhism aims at establishing a Society free from conflicts. Conflicts Originate from a multiplicity of factors. One factor identified by the Buddha is the failure of the individuals to fulfil their obligations to whom they owe. Buddha presented in Sigala Sutta a full paradigm of mutual duties and obligations between six pairs of individuals. Buddha ignored or undervalued individual's rights altogether. This attitude was another recipe for Social harmony. Buddha's ideal of the Sanctity of life pervaded to all living beings including all fauna. This is the germinal beginning of modern humanitarianism.

Buddha made no distinction between Social groups, be they classes or castes. Buddha recognized only social strata graded on levels of moral rectitude and superiority. Buddha compared the Bhikkhus and Bhikkunis to high fertile fields, lay devotees to median fertile fields and the infidels to non-fertile fields.

The Buddhist Social concept

identifies two ideal personages in Society, one representing the Priesthood and the other the Laity. The Ideal personage of the Priesthood is the Enlightened Buddha while the corresponding Ideal Personage representing the Laity was the Universal Monarch. Both are treated with equal honour after their demise in respect of their funeral Formalities and Practices.

Every individual is a unit of the Society. No one can survive solo by himself unless he retires from society to solitude. Human

BUDDHIST SOCIAL PHILOSOPHY

personality becomes meaningful when enriched by qualities such as morality, Spiritual eminence and sociability. Social norms should promote the growth and development of these attributes amongst the individuals.

Buddhism accepts every individual as a segment of the society and enjoins that he leads a successful life displaying a strong personality. Every individual excluding those in solitary seclusion has to interact with the society in which he lives. Every individual is a member of some group starting with the family in which he is bound by a set of obligations. Buddhism places on the individual the responsibility of making his role in society meaningful. Sigalovada Sutta is a supreme example of the manner Buddhism employs to promote mutual relations in society. Every Social Psychology employs the strategy of implanting its norms by

a variety of devices such as myths, legends, allegories and parables. Their factuality is not determined by history alone. Anthropologists assert that the aim of the legends is to highlight a norm and hence subjecting them to further scrutiny is meaningless.

Buddhism does not offer a scientific proposition regarding the origin of man and animal and offers no theory of origin of the Universe. Buddha expressly sets aside these issues because they offer no support to man's quest for deliverance explaining which His primary aim was. Buddhism emphasizes that man's primary aim and effort should be to find permanent release from the mass of suffering he is in, as early as possible. A clear understanding of the Four Noble Truths is sufficient to find a solution. Buddhism regards pure ideological problems as unexplored problems.

The question can arise why Buddhism attempts to explain social evolution by resort to myths and legends if that Knowledge lends no support to man's deliverance. Buddhism aims at man's inner deliverance as well as social emancipation. Hence Buddhism offers a solution to conflicts arising from social inequalities such as race, caste, poverty or injustice. Myths and legends have been provided with this objective and not for entertainment.

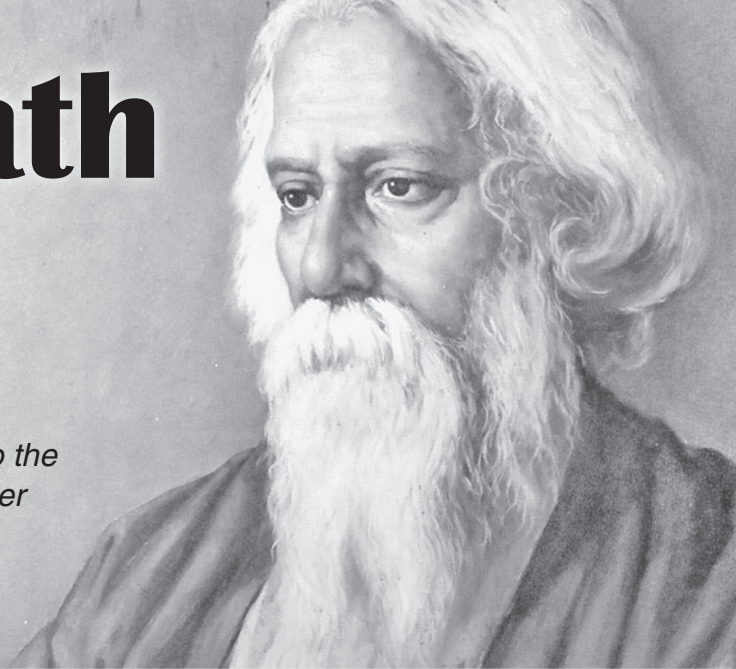
It is a common occurrence in history that a social Institution which is fostered to achieve a positive object outlives its usefulness and generates a negative influence. The caste system which served a useful function at the start later becomes a pernicious Institution. This is one example of this phenomenon.

(An extract from Y.M.B.A. Text Book - 6 Guide to the Study of Theravada Buddhism).

Rabindranath Tagore

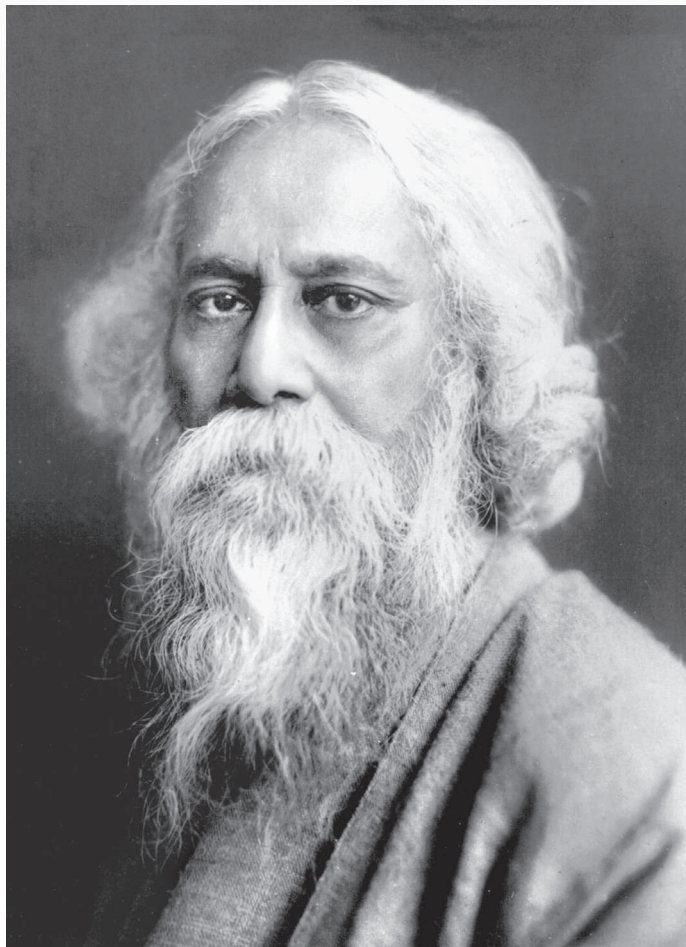
This is a message written by Anagarika Dharmapala to the Septuagenary Celebrations held at Kolkata in December 1931.

Sprinkle the world with the water of Everlasting life, Those who art the fountain of Peace, of Welfare, of Holiness, of Love.

With this solemn hymn to Lord Buddha, sung in the Waisakha Celebration, Rabindranath Tagore sends all over the world the eternal message of India. Peace is the keynote of Hindu history and Peace and Fraternity are the greatest contributions of India to humanity. Naturally the poet Laureate of Asia, amidst the sunset glow of his genius, is harping on that eternal theme to reclaim the benighted human beings from hatred and cruelty to sacrifice and love. The world had deservedly crowned him as the greatest living poet of the present age and one of the greatest for any age, but very few realize as yet that his silent and often unnoticed labour in the

cause of World Peace, is one, of his greatest titles to immortality. Poets will come and poets will go, but very few of the creative artists of the world would show this unique record of Tagore,

as a spinner of the golden dream of Maitri, fellowship, making the whole world kin, silently removing the apparently irremovable barriers between nation and nation. Through his prophetic messages and passionate poems men and women all over the world have felt that they belong to one family, and that is the greatest miracle which Rabindranath has worked in this age darkened by selfishness and savagery. May the blessings of all beings be on his noble life and may victory attend on his dreams, illumining the Future of Mankind!

Mahabodhi Journal
Vol. 40, February,
1932

Events of the **YMBA**

2018 වසරේ පැවැත් වූ බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය තරඟයේ පළමු වැනි ස්ථානය හිමිකරගත්තේ “එදත් එහෙමයි” නාට්‍යය ඉදිරිපත් කළ ජා ඇල බෝධිමලුව දහම් පාසලයි. එම නාට්‍යයේ අවස්ථාවක්.

A scene from Drama titled ‘Edath Ehemai’ staged by Bodhimaluwa Dhamma School and won the first place at the Buddhist Short Drama Competition 2018.

බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය තරඟයේ හොඳම අධ්‍යක්ෂණයට පිරිනැමෙන ත්‍යාගය “එදත් එහෙමයි” නාට්‍යය අධ්‍යක්ෂණය කළ අනුලා හඳුවල මහත්මියට ප්‍රධාන අමුත්තා වූ වාන්දනී සෙනෙවිරත්න මහත්මිය අතින් ලබාගත් අයුරු. සංගමයේ හිටපු සභාපතිවරයකු හා පාලක මණ්ඩල සාමාජික (Governor) ප්‍රසන්න ගුණතිලක මහතා සහ නාට්‍ය කමිටු ලේකම් හා කෘතනාධිකාරී මණ්ඩල සහිත දයා වීරසේකර මහතා ද ඡායාරූපයෙන් දැක් වේ.

Mrs. Anula Handuwela, receiving the Best Director’s Trophy from the Chief Guest Miss.Chandani Seneviratne for her Drama titled ‘Edath Ehemai’. Mr. Prasanna Goonetilake, former President and Governor of the Association and Mr. Daya Weerasekara, Secretary of the Drama Committee and member of the Board of Management are also seen in the picture.

කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගමය හා එකාබද්ධව 2018-06-24 වන දින කුරුණෑගල දී පැවැත්වූ ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු වැඩසටහනට සහභාගී වූ ව්‍යාපාරිකයන්.

A section of the gathering at the entrepreneurship workshop held on 24.06.2018. at Kurunegala YMBA.

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය විසින් 2018-06-27 වෙනි පොසොන් පොහෝ දින පැවැත්වූ ගවයින් 08 දෙනෙකු නිදහස් කිරීමේ පිංකමේ දී සංගමයේ ගරු උපසභාපති මද්දුමගේ ආර්යරත්න මහතා නිදහස් කළ ගවයකු ඇති කිරීම සඳහා භාර දෙන අයුරු.

Mr. Maddumage Ariyaratne, Vice President of the Association is seen handing over a milch cow rescued from slaughter house to a farmer, on Poson Poya Day of 27.06.2018.

2018-06-27 වෙනි පොසොන් පොහෝ දින පර්තකගයිලී පිංචතකු වන ලාල් පෙරේරා මහතා සහ මහත්මිය විසින් නිදහස් කළ කිරි ගවයකු සිය පැටියා සමඟ හඳු ගැනීම සඳහා භාර දීම.

Mr & Mrs. Lal Perera who sponsored to release, of a milch cow and a calf is seen handing over the animals to a selected livestock farmer on Poson Full Moon Day at the YMBA premises.

කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගමය හා ඒකාබද්ධව 2018-06-24 වන දින කුරුණෑගල දී පැවැත් වූ ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු වැඩමුළුවේ දී කෘතකාධිකාරී මණ්ඩල සභික සහ වැඩමුළුව භාර ලේකම් විශේෂඥ චෛද්‍ය ලසන්ත මලවිගේ මහතා සභාව ඇමතු අයුරු.

Dr. Lasantha Malavige, Secretary of the Entrepreneurs workshop, and member of the Board of Management addressing the meeting of entrepreneurship held on 24.06.2018. at the Main Hall of Kurunegala YMBA.

2018-05-06 දින වළාන ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ පැවැති අලුත් අවුරුදු උත්සවය සඳහා නිවාස භාර ලේකම් මේජර් ඩබ්ලිව්. එම්. විරසුරිය මහත්මිය ඇතුළු ආරාධිත පිරිස නිවාසයේ දැරවන් විසින් පෙරහැරකින් කැඳවාගෙන එන අයුරු

Major W.M. Weerasooriya, Vice President and Secretary of the Children's Development Centre, Mrs. Weerasooriya and invitees to the Sinhala New Year Festival are seen conducted in procession on arrival by children of the Centre.

වළාන ළමුන්ගේ අලුත් අවුරුදු ක්‍රීඩා තරගයේ අවස්ථාවක්

An event of the Avurudhu Kreedha of children.

India as Source and Inspiration: Dharmapala's Vision of India

Emeritus Professor
K.N.O. Dharmadasa

Anagarika Dharmapala (1864-1933) Sinhala patriot and Buddhist worker was born into a family of businessmen in Colombo who were great patrons of Buddhist causes in the burgeoning urban landscape. He was inspired in his youth by the great Buddhist activist monks of the time like Migettuwatte Gunananda Thero (1824-1891) and Hikkaduwe Sumangala Thero (1826-1911). Dharmapala, whose original name was David came under the influence of these monks as his family was closely associated with them. His father Carolis Hewavitharana and his maternal grandfather Carolis Dharmagunawardhana who were both wealthy businessmen in Colombo were great patrons of the Buddhist revival which was taking place at the time in which the two monks were leading figures.

The other great influence on young David was that of Col. H. S. Olcott an American who was attracted by the anti-Christian movement led by Gunananda Thero and others and arrived in the island in 1880.

He had formed a society named the Theosophical Society in New York and coming to Sri Lanka established a branch which he termed the Buddhist Theosophical Society. Olcott became a key figure in the Buddhist revival by teaching the Sri Lankan Buddhists how to utilize modern forms of organization to combat Christian expansionism. He initiated a system of Buddhist schools which eventually became an effective combater to the Christian school system run by the missionaries,

which so far had been having almost a monopoly in modern educational activity.

Olcott started touring the countryside taking the revivalist message to the people. He enlisted young David as his interpreter and he would have noted the energy and intelligence of the young man. The close association thus formed prompted Olcott to take David on his visit to India in 1887 and this visit was to be a key factor in moulding the future career of David Hewavitharana.

Young David saw the vast destruction Islamic invaders had brought upon Bihar, particularly the Buddhist shrines like Buddha Gaya and centres of learning such as Nalanda. David writes with great feelings about the impact this sight made on him. Buddha Gaya, the holy place where the Buddha had attained enlightenment had fallen with the hands of Hindu priestly landlord called Mahanta and the whole site was more a Hindu place of worship than a Buddhist one. This state of affairs of the holy place seems to have made a deep impression on the young man and he would have made the resolve to win back Buddha Gaya for its rightful owners — The Buddhists.

The visit to India also goaded him to think of his identity. He found that the Indians who retained their own cultural identity retained their indigenous names. It was only a Christian convert who adopted European names such as David. He made a resolve to change his name and did so after he returned to Sri Lanka. Thus he started using the name Dharmapala and started a campaign urging fellow Buddhists to discard European names and adopt "Arya Sinhala" names. In

fact the Sarasavi Sandaresa, the newspaper published by the Buddhist Theosophical Society published in 1889 a book titled Arya Sinhala Nam Potha to help people to select good Sinhala names.

The Arya Sinhala concept which has been a key feature of Dharmapala's thinking on national identity owes its origin to Indian inspiration. We must remember that to begin with "Arya" in a concept near and dear to all Buddhists. The Noble Eightfold Path — the way to the end of suffering and attain Nibbana is Araya Astangika Margaya as every Buddhist is aware. And there were many concepts in Buddhist parlance such as Chaturarya Sathya (The Four Noble Truths). Ariya Puggala (The Arya person) referring to one who has attained Arahantship — the highest spiritual attainment in Buddhism. Thus "Arya" denotes the most sacred of concepts in Buddhism. In the case of the Arya Sinhala identity which Dharmapala sought to promote, however, the Aryan concept had religious as well as secular connotations. I quote here a passage from one of Dharmapala's writings in a series he wrote to Sinhala Baudhaya, the weekly newspaper he funded in the early years of the 20th century:

This Thambapanni and the Sinhala Dipa which became the place of origin for valorous and Sinhalas who have been living here setting forth the lion's roar for over seventy generations descending from a Sinhala populace who had come forth from a country of Aryan lineage belonging to the noble Aryan race with pure Sinhala blood. This is the unparalleled, one and only country where Buddhism exists. This noble religion is declining day by day. Our noble nation is declining day

by day... The noble Sinhala nation started declining the day it started associating with barbaric non Aryan Dravidian, Arabic false believer nations who came here from foreign countries (Sinhala Bauddhaya, Jan 6, 1912). (My Translation).

In this long-winded paragraph what Dharmapala attempts to convey to his readers is that they as the Sinhala have a noble decent a “pure blooded” Aryan ancestry. The original Sinhala who settled in the country have come from a land or human settlement of “pure Arya Sinhala” people. As the island was settled by them it came to be known as Sinhaladipa — The island of Sinhala. They had retained their noble qualities for generations. But eventually became of associating with non-Aryan barbaric people. The Sinhala people were going into decline and their cherished religion too is at risk.

Dharmapala next brings in the ethical values that have to be preserved by the Aryan Sinhalese:

All the customs of Buddhists are different from European and Muslim false believers.... Racially too the Aryan Sinhalese are different from people of other races... Hence is it proper for Aryans to act as killers of cows? Is it proper for the Aryans to commit adultery? Is it the bounden duty of Aryan Sinhalese Buddhists to refrain from lying, slandering, malicious speech and frivolous talk and from drinking intoxicant drinks (Sinhala Bauddhaya, 13th Jan 1913).

Very dexterously the Aryan, Sinhala and Buddhist strands are woven together into one single identity. Most importantly, the ethnical basis of the identity is given emphasis. We note that the Buddhist vision of then “Arya” (noble) is the basis of this ethical characterization.

It was noted above that Dharmapala saw the origin of the “Arya Sinhala Race” in India. Incidentally in the Indian tradition the land is identified, among other names, as Ariavatha, roughly meaning the

land of the Aryans. Dharmapala would have been aware of that too. In the quotation given below he gives a specific identification of the location from which Sinhala people came.

“The Sinhalese came to this land from Bengal and the Bengalese were superior in their intelligence to other communities in India” (Sinhala Bauddhaya, 13 January 1912).

In his later visits to India Dharmapala formed close friendships with many Indians. He stayed for a long time in Kolkata, the main city in Bengal and even established there a branch of the Maha Bodhi Society he formed to “free Buddhagaya” from the hands of “false believers” such as Mahanta. The reference to the superior intelligence of the Bengalis is obviously a myth current in Bengal and Dharmapala connects it with what he saw as the greatness of the Sinhala people in ancient times, in his view “The Sinhala nation has survived for 2450 years because of their pure ways and customs” (Sinhala Bauddhaya, 7 May 1906).

He proceeded to state: “The only race with noble ethics handed down from generation to generation in the Aryan race” (Sinhala Bauddhaya, 2 March 1912). And to couple with that he brings a linguistic concept, perhaps to indicate that similarity an unbroken linguistic heritage too had survived:

It is only the Aryan language that possesses a complete set of character (aksara) having specific sound (sabasvara aeti). Tamil, Telengu, Arabic, English and Latin can be understood as barbaric (milechcha) languages (Sinhala Bauddhaya, op cit).

It is to arrive at this point that Dharmapala prepares the ground.

The Magadhi language was the language spoken by those who were born in the central circle (madhaya mandalaye) of the Aryan race. It is the belief of some people that Magadhi, Sauraseni, Maharastri, Vanga etc. are being spoken in different regions originated from Sanskrit. The Sinhala language

originated with roots in Sanskrit and Pali (op. cit.).

Dharmapala thus gives the Sinhala Language a very special place among the Indic languages. While other Indic languages seem to owe their origin to Sanskrit alone it is only the Sinhala which is connected to both Sanskrit and Pali origins. The Pali (Magadhi) connection is given particular emphasis because it is identified as originating in the epicenter of Aryaness. It is now clear why Dharmapala saw the Sinhala people as belonging to the purest stock of the Aryan race. He saw in particular the link between language and identity. In his view,

The only way to learn about the ancient Sinhala who maintained noble customs is through the Sinhala language. For a person who has studied well the Sinhala and Pali languages the way is open for developing a love for the Sinhala nation (Ibid).

Dharmapala thus saw the importance of studying the ancestral language is the foundation of a strong feeling for one’s national identity. In this case it was not only Sinhala but Pali also had to be studied if one were to develop a strong nationalist feelings. It was through the classical language Pali which was also the language of the Buddhist scriptures that the Aryan connection was established.

References

Anagarika Dharmapala, Denagata Yutu Karunu: A collection of the newspaper articles to Sinhala Bauddhaya, Colombo, Maha Bodhi Press.

K.N.O. Dharmadasa, Language, Religion and Ethnic Assertiveness: the Growth of Sinhalese Nationalism in Sri Lanka, Ann Arbor: The University Of Michigan Press, 1992.

A.W.P. Guruge, ed. Return to Righteousness: The Collected Writings of Anagarika Dharmapala, Colombo: Department of Cultural Affairs, 1965.

YMBA News

THE SINHALA NEW YEAR CELEBRATION AT LAKSHMI CHILDREN'S DEVELOPMENT CENTER - WALANA

The Sinhala and Hindu New Year Celebrations of the Lakshmi Children's Development Centre for the year 2018 was held at the Centre with a full day programme on 06.05.2018.

While a programme of 'Avrudhu Kreedha' was worked out in the forenoon a musical programme was performed in the afternoon. Prizes were awarded to winners of the 'Avrudhu Kreedha' and a new set of clothes were gifted to each of the children.

The afternoon programme was conducted with the participation of Branch Secretary Major. W.M. Weerasooriya and Vice Presidents, Messers Maddumage Ariyaratne and Anura Serasingha.

The programme was well organized by the manageress of the Centre, while Staff of the Head Office lent assistance in organizing the ancillary activities.

ALL ISLAND BUDDHIST SHORT DRAMA COMPETITION

The 37th All Island Buddhist Drama Competition of the YMBA was held on 19th May 2018 at the Association's Main Auditorium at Borella. The Chief Guest on the Occasion was Miss Chandani Seneviratne, prominent Drama Artiste.

While around 40 Drama Troupes representing schools from the whole island participated in the competition, Bodhimaluwa Dhamma School carried the First Place with their production of short drama titled 'Edath Ehemai'.

The Second prize was won by Horana Sripali Vidyalaya for its Drama titled "Maru Kathara" selected from 'Apannaka Jatakaya'.

Third prize was awarded to Good Shepherd Convent in Kotahena for its short Drama titled "Senpathiyo" selected from 'Ganda Theendu' Jatakaya. The Fourth prize was won by

Ghnawimala Dhamma Vidyalaya at Horethuduwa for its Short Drama titled 'Bhawa Ghnana' selected from 'Kukkura' Jatakaya.

Best performance award as male character was won by Shehara Osha Rashmika of Horana Sripali Vidyalaya.

The outstanding Director's prize was awarded to Mrs. Anula Handuwela of the above Dhamma School.

Additionally consolation prizes were awarded to competing schools that reached the levels from the Fifth to the Tenth in order of merit. Cash prizes were awarded as incentive to outstation schools that failed to enter the final round.

Appreciation awards and certificates of merit were awarded to 8 best performers of the 8 dramas that entered to the final round.

ENTERPRENEURSHIP TRAINING WORK SHOP

Another Workshop for Buddhist Entrepreneurs to overcome the challenges that confront them, and equip them with a broad understanding of the principals of business management which they utilize in their business enterprises to increase productivity was conducted by the Association incorporated with Young Men's Buddhist Association of Kurunegala at their Assembly Hall on 24.06.2018. About 225 entrepreneurs of the area participated at the event.

An opportunity was provided to the participants to gain broad understanding in the areas of Business Accounts, Taxation, Banking, Personnel Management, Domestic and Foreign Markets and Maintenance Health amongst – the Business work Force.

Following the welcome address delivered by Mr. Nimal Ekanayake President of Kurunegala YMBA, Mr. Sunil S. Sirisena (Former Secretary Ministry of Education, Ministry of Trade and

Commerce, Former Chairman of National Savings Bank and Former Director General Telecommunications Regulatory

Commission) explained the objectives of the workshop as a preliminary introduction.

The other lecturers were Messers Dr. Lasantha Malavige (Secretary of the Entrepreneurship Programmes, member of the Board of Management and Chairman of the Lassana Flora), Padmasiri Ranawakaarachchi (Director Employees Trust Fund and Human Resources Advisor), Prasantha Abeykoon (Chartered Accountant, Chairman of Management Frontiers (pvt) Ltd and Honorary Treasurer of the Association), Kulatunga Rajapakse (Managing Director DSI Business conglomerate and member of the Board of Management of the Association) they delivered lectures on wide range of topics dealing with subjects relevant to the success of Business Enterprises and productive staff Management.

VESAK PROGRAMME OF DHAMMA SERMONS AND THE POSON FESTIVAL

Sil Observance Programmes were conducted at YMBA Head Quarters, Gamini Matha Elders' Home and Lakshmi Children's Development Centre at Walana in commemorating with the Vesak Pohoya Religious Programmes of the year 2562 Buddhist Era.

In addition to the Sil Programme a series of Dhamma Sermons too was conducted on 23rd, 24th, 25th, 26th and 27th May 2018. The Dhamma Sermons were delivered by Venerable Mederipitiye Chandrewansa, Venerable, Pandit Dr. Pitigala Vijitha, Venerable Borelle Kovida, Venerable, Pandit Bodagama Sumanajothi and Venerable, Pandit Panawala Dhammadaja.

Additionally to the above Dhamma Sermons during the Vesak week, the Association conducted an Art Competition for students of Day Schools and Dhamma Schools on themes based on Buddhist Concepts in collaboration with the Associated Newspapers of Sri Lanka (Lake House).

In addition to the Sil Programme on Posen Pohoya day eight milch cows rescued from slaughter, with financial contributions of donors as in the previous years. The Anusasana was delivered by Venerable Pelane Mahinda Thero.

Serenity

KATARAGAMA

No 6 New Town, Kataragama, Sri Lanka.

Rooms with modern facilities (Ac/Non Ac)

For more details and reservations please contact : Manageress - 0472 235234 / Head office - 0112 695786, 0112 698083

e mail: colomboymba@slt.net.lk, web: www.serenitykataragama.com

MANAGED BY THE COLOMBO YMBA

“Registered in the Department of posts of Sri Lanka under N0. QD/38/News/2018”